

Jurnalul Oficial

C 19

al Uniunii Europene

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 52

24 ianuarie 2009

<u>Numărul informării</u>	Cuprins	Pagina
IV	<i>Informări</i>	
INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE ȘI ORGANELE UNIUNII EUROPENE		
Curtea de Justiție		
2009/C 19/01	Ultima publicație a Curții de Justiție în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> JO C 6, 10.1.2009	1
V	<i>Anunțuri</i>	
PROCEDURI JURISDICȚIONALE		
Curtea de Justiție		
2009/C 19/02	Cauza C-84/07: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 4 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 92/51/CEE — Recunoașterea diplomelor — Studii efectuate în cadrul unui „laborator de studii libere” nerecunoscut ca instituție de învățământ în statul membru gazdă — Optician)	2
2009/C 19/03	Cauza C-151/07: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 4 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Symvoulio tis Epikrateias — Grecia) — Theologos-Grigorios Chatzithanasis/Ypourgos Ygeias kai Koinonikis Allilengyis, OEEK (Organismos Epangelmatikis Ekpaidefsis kai Katartisis) (Directiva 92/51/CEE — Recunoașterea diplomelor — Studii urmate în cadrul unui „laborator de studii libere” nerecunoscut drept instituție de învățământ de statul membru gazdă — Optician)	2
2009/C 19/04	Cauza C-221/07: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 4 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Sozialgericht Stuttgart — Germania) — Krystyna Zablocka-Weyhermüller/Land Baden-Württemberg (Prestații alocate soților supraviețuitori ai victimelor de război — Condiție de reședință pe teritoriul național — Articolul 18 alineatul (1) CE)	3

RO

2009/C 19/05	Cauza C-247/07: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 4 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2003/35/CE — Elaborarea anumitor planuri și programe privind mediul — Participarea publicului — Netranspunere în termenul prevăzut)	3
2009/C 19/06	Cauza C-249/07: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 4 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Țărilor de Jos (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolele 28 CE și 30 CE — Directiva 92/43/CE — Măsură cu efect echivalent — Autorizație prealabilă pentru înșămânțarea de stridii și de scoici din speciile indigene provenind din alte state membre — Justificare — Protecția vieții animalelor — Menținerea biodiversității și conservarea speciilor halieutice în interesul pescuitului)	4
2009/C 19/07	Cauza C-252/07: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 27 noiembrie 2008 [cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Regatul Unit] — Intel Corporation Inc./Cpm United Kingdom Limited (Directiva 89/104/CEE — Mărci — Articolul 4 alineatul (4) litera (a) — Mărci de renume — Protecție împotriva utilizării unei mărci identice sau similare ulterioare — Utilizare prin care se obțin sau s-ar obține foloase necuvenite din caracterul distinctiv sau din renumele mărcii anterioare ori se aduce sau s-ar aduce atingere acestora)	4
2009/C 19/08	Cauza C-317/07: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 4 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Korkein hallinto-oikeus — Finlanda) — Procedură inițiată de Lahti Energia Oy (Directiva 2000/76/CE — Incinerare de deșuri — Purificare și ardere — Gaz brut produs din deșuri — Noțiunea de deșuri — Instalație de incinerare — Instalație de coincinerare)	5
2009/C 19/09	Cauza C-330/07: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 4 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien — Austria) — Jobra Vermögensverwaltungs-Gesellschaft mbH/Finanzamt Amstetten Melk Scheibbs (Libera prestare a serviciilor — Libertatea de stabilire — Legislație fiscală — Primă de investiții — Reglementare națională care acordă un avantaj fiscal numai în privința bunurilor utilizate într-un sediu permanent situat pe teritoriul național — Excluderea bunurilor puse la dispoziție cu titlu oneros și utilizate în principal în alte state membre — Leasing de autovehicule — Prevenirea practicilor abuzive)	6
2009/C 19/10	Cauza C-391/07: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 4 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Finanzgericht Hamburg — Germania) — Glencore Grain Rotterdam BV/Hauptzollamt Hamburg-Jonas (Regulamentul (CE) nr. 800/1999 — Restituiri la export pentru produsele agricole — Articolul 16 — Restituire diferențiată — Dovada finalizării formalităților vamale pentru import — Depunerea unei copii sau a unei fotocopii a documentelor de transport — Regulamentul (CE) nr. 1501/95 — Acordarea restituirilor la export pentru cereale — Articolul 13 — Derogare de la dispozițiile articolului 16 din Regulamentul nr. 800/1999)	6
2009/C 19/11	Cauza C-396/07: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 27 noiembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Korkein oikeus — Finlanda) — Mirja Juuri/Fazer Amica Oy (Politică socială — Directiva 2001/23/CE — Menținerea drepturilor lucrătorilor — Transfer de întreprinderi — Articolul 4 alineatul (2) — Modificarea substanțială a condițiilor de muncă în cazul unui transfer — Convenție colectivă — Rezilierea contractului de muncă de către lucrător — Reziliere pentru care angajatorul este considerat răspunzător — Consecințe — Despăgubire pecuniară aflată în sarcina angajatorului)	7
2009/C 19/12	Cauza C-403/07: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 27 noiembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesfinanzhof — Germania) — Metherma GmbH & Co.KG/Hauptzollamt Düsseldorf (Tariful vamal comun — Nomenclatura combinată — Clasificare tarifară — Pozițiile 8101 și 8102 — Sfărâmarea și spargerea barelor din tungsten sau din molibden „simple obținute prin sinterizare” — Tungsten și molibden sub formă brută, inclusiv barele „simple obținute prin sinterizare” — Deșuri și resturi)	8

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	<i>Pagina</i>
2009/C 19/13	Cauza C-418/07: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 27 noiembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Conseil d'État — Franța) — Société Papillon/Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique (Libertatea de stabilire — Impozitare directă — Impozite pe profit — Regim de impozitare la nivel de grup — Societate mamă rezidentă — Subfiliale rezidente deținute prin intermediul unei filiale nerezidente)	8
2009/C 19/14	Cauza C-41/08: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 4 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Cehă (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directivele 86/378/CEE și 96/97/CE — Egalitate de tratament între bărbați și femei — Transpunere incompletă)	9
2009/C 19/15	Cauza C-113/08: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 4 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2006/49/CE — Întreprinderi de investiții și instituții de credit — Rata de adecvare a capitalului — Netranspunere în termenul prescris)	9
2009/C 19/16	Cauza C-223/08: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 4 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2006/100/CE — Netranspunerea în termenul prevăzut)	10
2009/C 19/17	Cauza C-364/08: Ordonanța Curții (Camera a opta) din 24 octombrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal de première instance d'Arlon — Belgia) — Marc Vandermeir/État belge — SPF Finances (Articolul 104 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul de procedură — Libertatea de stabilire — Articolul 43 CE — Libera prestare a serviciilor — Articolul 49 CE — Autovehicule — Utilizarea de către o persoană care are reședința într-un stat membru a unui vehicul înmatriculat în alt stat membru — Impozitarea acestui vehicul în primul stat membru)	10
2009/C 19/18	Cauza C-436/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz (Austria) la 3 octombrie 2008 — Haribo Lakritzen Hans Riegel BetriebsgmbH/Finanzamt Linz	11
2009/C 19/19	Cauza C-437/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Unabhängigen Finanzsenats, Außenstelle Linz (Austria) la 3 octombrie 2008 — Österreichische Salinen AG/Finanzamt Linz	11
2009/C 19/20	Cauza C-462/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg (Germania) la 27 octombrie 2008 — Ümit Bekleyen/Land Berlin	12
2009/C 19/21	Cauza C-467/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Audencia Provincial de Barcelona (Spania) la 31 octombrie 2008 — Sociedad General de Autores y Editores de España (SGAE)/Padawan, S.L. și celalaltă parte: Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA)	12
2009/C 19/22	Cauza C-471/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Helsingin käräjäoikeus (Finlanda) la 4 noiembrie 2008 — Sanna Maria Parviainen/Finnair Oyj	13
2009/C 19/23	Cauza C-476/08 P: Recurs introdus la 6 noiembrie 2008 de Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a treia) pronunțate la 10 septembrie 2008 în cauza T-59/05, Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE/Comisia Comunităților Europene	13
2009/C 19/24	Cauza C-478/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Italia) la 6 noiembrie 2008 — Buzzi Unicem SpA și alții/Ministero dello Sviluppo Economico și alții	14
2009/C 19/25	Cauza C-479/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Italia) la 6 noiembrie 2008 — Dow Italia Divisione Commerciale srl/Ministero Ambiente e Tutela del Territorio e del Mare și alții	15

2009/C 19/26	Cauza C-481/08 P: Recurs introdus la 10 noiembrie 2008 de Alcon Inc. împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a patra) pronunțate la 10 septembrie 2008 în cauza T-106/07, Alcon Inc./Oficiul pentru Armonizare în cadrul pieței interne (mărci, desene și modele industriale)	15
2009/C 19/27	Cauza C-483/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal de première instance de Mons (Belgia) la 10 noiembrie 2008 — Régie communale autonome du stade Luc Varenne/État belge — SPF Finances	16
2009/C 19/28	Cauza C-484/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 10 noiembrie 2008 — Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Madrid/Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (Ausbanc)	16
2009/C 19/29	Cauza C-487/08: Acțiune introdusă la 11 noiembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei	16
2009/C 19/30	Cauza C-492/08: Acțiune introdusă la 14 noiembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Franceză	17
2009/C 19/31	Cauza C-499/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Vestre Landsret (Danemarca) la 19 noiembrie 2008 — Ingeniørforeningen i Danmark for Ole Andersen/Region Syddanmark	17
2009/C 19/32	Cauza C-501/08 P: Recurs introdus la 20 noiembrie 2008 de Município de Gondomar împotriva Ordonanței Tribunalului de Primă Instanță (Camera a patra) pronunțate la 10 septembrie 2008 în cauza T-324/06, Município de Gondomar/Comisia	18
2009/C 19/33	Cauza C-505/08: Acțiune introdusă la 19 noiembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Federală Germania	19
2009/C 19/34	Cauza C-517/08 P: Recurs introdus la 25 noiembrie 2008 de Makhteshim-Agan Holding BV, de Alfa Agricultural Supplies SA și de Aragonesas Agro SA împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a patra) pronunțate la 9 septembrie 2008 în cauza T-75/06, Bayer CropScience AG și alții/Comisia	19
2009/C 19/35	Cauza C-523/08: Acțiune introdusă la 27 noiembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei	20
2009/C 19/36	Cauza C-524/08: Acțiune introdusă la 1 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză	20
2009/C 19/37	Cauza C-527/08: Acțiune introdusă la 28 noiembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord	20
2009/C 19/38	Cauza C-530/08: Acțiune introdusă la 2 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Ungară	21
2009/C 19/39	Cauza C-531/08: Acțiune introdusă la 2 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză	21
2009/C 19/40	Cauza C-543/08: Acțiune introdusă la 4 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză	21

Tribunalul de Primă Instanță

2009/C 19/41	Cauze conexate T-254/00, T-270/00 și T-277/00: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 28 noiembrie 2008 — Hôtel Cipriani și alții/Comisia („Ajutoare de stat — Reduceri ale contribuțiilor sociale în favoarea întreprinderilor stabilite pe teritoriul Veneției și Chioggiei — Decizie prin care schema de ajutor este declarată incompatibilă cu piața comună și se dispune recuperarea ajutoarelor plătite — Admisibilitate — Legătură individuală — Condiții privind afectarea schimburilor intracomunitare și impactul asupra concurenței — Derogări în temeiul articolului 87 alineatul (3) literele (b)-(e) CE și al articolului 87 alineatul (2) litera (b) CE — Calificare drept ajutor nou sau ajutor existent — Principiul securității juridice, al protecției încrederii legitime, al egalității de tratament și al proporționalității — Obligația de motivare”)	23
2009/C 19/42	Cauza T-285/03: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 26 noiembrie 2008 — Agraz și alții/Comisia („Răspundere extracontractuală — Agricultură — Organizarea comună a piețelor în sectorul produselor transformate pe bază de fructe și legume — Ajutor pentru producție pentru produsele transformate pe bază de tomate — Metodă de calcul al cuantumului — Anul de comercializare 2000/2001 — Evaluarea prejudiciului”)	23
2009/C 19/43	Cauza T-471/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 2 decembrie 2008 — Karatzoglou/AER („Funcție publică — Agent temporar — Trimitere la Tribunal după anulare — Rezilierea contractului — Obligație de motivare — Abuz de putere — Principiul buneii administrări”)	24
2009/C 19/44	Cauzele T-362/05 și T-363/05: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 2 decembrie 2008 — Nuova Agricast și Cofra/Comisia („Răspunderea extracontractuală a Comunității — Regim de ajutoare prevăzut de legislația italiană — Regim declarat compatibil cu piața comună — Măsură tranzitorie — Excluderea anumitor întreprinderi — Principiul protecției încrederii legitime — Încălcare suficient de gravă a unei norme juridice prin care se conferă drepturi particularilor — Lipsă”)	24
2009/C 19/45	Cauza T-100/06: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 26 noiembrie 2008 — Rajani/OAPI — Artoz-Papier (ATOZ) („Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale ATOZ — Marcă internațională verbală anterioară ARTOZ — Inexistența obligației de a aduce dovada utilizării serioase — Data la care începe să curgă termenul de cinci ani — Data înregistrării mărcii anterioare — Articolul 43 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 — Obligația de motivare — Articolele 73 și 79 din Regulamentul nr. 40/94 și articolul 6 din CEDO”)	25
2009/C 19/46	Cauza T-147/06: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 26 noiembrie 2008 — En Route International/OAPI (FRESHHH) („Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale FRESHHH — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”)	25
2009/C 19/47	Cauza T-263/06: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 26 noiembrie 2008 — Grecia/Comisia („FEOGA — Secțiunea Garantare — Cheltuieli excluse de la finanțarea comunitară — Măsuri de însoțire a dezvoltării rurale — Termenul de 24 de luni — Evaluarea cheltuielilor care urmează a fi excluse — Controale cheie — Principiul ne bis in idem — Extrapolarea constatărilor privind neregulile — Principiul proporționalității”)	26
2009/C 19/48	Cauza T-278/06: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 26 noiembrie 2008 — Regatul Unit/Comisia („FEOGA — Secțiunea Garantare — Cheltuieli excluse de la finanțarea comunitară — Unt — Controlul calității produsului obținut — Controale la fața locului — Articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2571/97”)	26

2009/C 19/49	Cauza T-67/07: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 2 decembrie 2008 — Ford Motor/OAPI (FUN) („Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii verbale FUN — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”)	26
2009/C 19/50	Cauza T-184/07: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 26 noiembrie 2008 — Avon Products/OAPI (ANEW ALTERNATIVE) („Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale ANEW ALTERNATIVE — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”)	27
2009/C 19/51	Cauza T-212/07: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 2 decembrie 2008 — Harman International Industries/OAPI-Becker (Barbara Becker) („Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Barbara Becker — Marca comunitară verbală anterioară BECKER — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”)	27
2009/C 19/52	Cauza T-275/07: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 2 decembrie 2008 — Ebro Puleva/OAPI — Berenguel (BRILLO'S) („Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere privind marca comunitară verbală BRILLO'S — Mărci naționale figurative anterioare care cuprind elementul verbal «brillante» — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudine a semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”)	28
2009/C 19/53	Cauza T-284/07 P: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 26 noiembrie 2008 — OAPI/López Teruel („Recurs — Funcție publică — Funcționari — Admisibilitate — Invaliditate — Cerere de convocare a unei comisii de constatare a invalidității — Competența reglementată a AIPN”)	28
2009/C 19/54	Cauza T-435/07: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 26 noiembrie 2008 — New Look/OAPI (NEW LOOK) („Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii verbale comunitare NEW LOOK — Motiv absolut de refuz — Lipsă a caracterului distinctiv dobândit prin utilizare — Articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”)	28
2009/C 19/55	Cauza T-284/08: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 4 decembrie 2008 — People's Mojahedin Organization of Iran/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului — Înghețarea fondurilor — Acțiune în anulare — Dreptul la apărare — Control jurisdicțional”)	29
2009/C 19/56	Cauza T-163/07: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 27 octombrie 2008 — SC Gerovital Cosmetics/OAPI — SC Farmec (GEROVITAL H3 Prof. Dr. A. Aslan) („Marcă comunitară — Procedură de nulitate — Retragere a cererii de nulitate — Nepronunțare asupra fondului”)	29
2009/C 19/57	Cauza T-461/08: Acțiune introdusă la 6 octombrie 2008 — Evropaiki Dynamiki/Banca Europeană de Investiții	30
2009/C 19/58	Cauza T-483/08: Acțiune introdusă la 11 noiembrie 2008 — Giordano Enterprises/OAPI — José Dias Magalhães & Filhos (GIORDANO)	30
2009/C 19/59	Cauza T-485/08 P: Recurs introdus la 13 noiembrie 2008 de Paul Lafili împotriva Hotărârii pronunțate la 4 septembrie 2008 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-22/07, Lafili/Comisia	31
2009/C 19/60	Cauza T-487/08: Acțiune introdusă la 17 noiembrie 2008 — Kureha/OAPI — Sanofi Aventis (KREMEZIN)	32
2009/C 19/61	Cauza T-488/08: Acțiune introdusă la 14 noiembrie 2008 — Galileo International Technology/OAPI — GALILEO SISTEMAS Y SERVICIOS (GSS GALILEO SISTEMAS Y SERVICIOS)	32

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	<i>Pagina</i>
2009/C 19/62	Cauza T-493/08: Acțiune introdusă la 14 noiembrie 2008 — Sun World International/OAPI — Kölla Hamburg Overseas Import (SUPERIOR SEEDLESS)	33
2009/C 19/63	Cauza T-501/08: Acțiune introdusă la 18 noiembrie 2008 — NEC Display Solutions Europe/OAPI — C More Entertainment (see more)	34
2009/C 19/64	Cauza T-507/08: Acțiune introdusă la 21 noiembrie 2008 — Psytech International/OAPI — Institute for Personality & Ability Testing (16PF)	34
2009/C 19/65	Cauza T-508/08: Acțiune introdusă la 24 noiembrie 2008 — Bang & Olufsen/OAPI — (Reprezentarea unui difuzor)	35
2009/C 19/66	Cauza T-510/08: Acțiune introdusă la 20 noiembrie 2008 — Toqueville/OAPI — Schiesaro (TOCQUEVILLE 13)	35
2009/C 19/67	Cauza T-514/08: Acțiune introdusă la 26 noiembrie 2008 — Laboratorios Byly/OAPI — Ginis (BILLY'S Products)	35
2009/C 19/68	Cauza T-367/05: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 19 noiembrie 2008 — UPC France/Comisia	36
2009/C 19/69	Cauza T-334/06: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 25 noiembrie 2008 — Comisia/Northumbrian Water	36
2009/C 19/70	Cauza T-330/07: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 27 noiembrie 2008 — Kuiburi Fruit Canning/Consiliul	36
2009/C 19/71	Cauza T-367/07: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 27 noiembrie 2008 — Dow AgroSciences și alții/Comisia	36
 Tribunalul Funcției Publice al Uniunii Europene 		
2009/C 19/72	Cauza F-131/07: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 2 decembrie 2008 — Baniel-Kubinova/Parlamentul European (Funcție publică — Agenți temporari și agenți auxiliari numiți funcționari stagiați — Articolul 10 din anexa VII la statut — Dreptul la diurnă după primirea unei părți din indemnizația de instalare)	37
2009/C 19/73	Cauza F-6/08: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 4 decembrie 2008 — Blais/BCE (Funcție publică — Personal al BCE — Remunerație — Indemnizație de expatriere — Condițiile prevăzute de articolul 17 din condițiile de angajare ale BCE — Obligarea reclamanților la plata cheltuielilor de judecată — Cerințe de echitate — Articolul 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură)	37
2009/C 19/74	Cauza F-82/08: Acțiune introdusă la 13 octombrie 2008 — Clarke, Papathanasiou și Periañez-González/OAPI	38

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE ȘI ORGANELE UNIUNII
EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE

*(2009/C 19/01)***Ultima publicație a Curții de Justiție în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene**

JO C 6, 10.1.2009

Publicații anterioare

JO C 327, 20.12.2008

JO C 313, 6.12.2008

JO C 301, 22.11.2008

JO C 285, 8.11.2008

JO C 272, 25.10.2008

JO C 260, 11.10.2008

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

**Hotărârea Curții (Camera a doua) din 4 decembrie 2008 —
Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă**(Cauza C-84/07) ⁽¹⁾**(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru —
Directiva 92/51/CEE — Recunoașterea diplomelor — Studii
efectuate în cadrul unui „laborator de studii libere” nerecunoscut
ca instituție de învățământ în statul membru gazdă —
Optician)**

(2009/C 19/02)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: G. Zavvos și H. Støvlbæk, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă (reprezentant: E. Skandalou, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 3, a articolului 4 alineatul (1) litera (b) și a articolului 12 din Directiva 92/51/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992 privind cel de-al doilea sistem general de recunoaștere a formării profesionale, de completare a Directivei 89/48/CEE (JO L 209, p. 25, Ediție specială 05/vol. 2, p. 212)

Dispozitivul

1) Republica Elenă,

- prin nerecunoașterea diplomelor de optician eliberate de autoritățile italiene competente ca urmare a formărilor organizate în cadrul unui acord în temeiul căruia o formare organizată în Grecia de un organism privat este omologată de autoritățile respective;
- prin subordonarea examinării cererilor de recunoaștere a diplomelor italiene de optician comunicării, de către autoritățile italiene, a răspunsului la cinci întrebări pe care autoritățile elene le adresaseră anterior și
- prin faptul că nu lasă posibilitatea de a alege între un stagiu de adaptare și o probă de aptitudini solicitanților care au

introdus cereri de recunoaștere a diplomelor italiene de optician anterior intrării în vigoare a Legii 2916/2001 privind structura învățământului universitar sau asimilat și reglementarea unor aspecte referitoare la sectorul tehnologic al acestui învățământ,

nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 3, al articolului 4 alineatul (1) litera (b) al treilea paragraf și al articolului 12 din Directiva 92/51/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992 privind cel de-al doilea sistem general de recunoaștere a formării profesionale, de completare a Directivei 89/48/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2001/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 mai 2001.

2) Obligă Republica Elenă la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 95, 28.4.2007.**Hotărârea Curții (Camera a doua) din 4 decembrie 2008
(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare
formulată de Symvoulio tis Epikrateias — Grecia) —
Theologos-Grigorios Chatzithanasis/Ypourgos Ygeias kai
Koinonikis Allilengyis, OEEK (Organismos Epangelmatikis
Ekpaidefsis kai Katartisis)**(Cauza C-151/07) ⁽¹⁾**(Directiva 92/51/CEE — Recunoașterea diplomelor — Studii
urmate în cadrul unui „laborator de studii libere” nerecunoscut drept
instituție de învățământ de statul membru gazdă —
Optician)**

(2009/C 19/03)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Symvoulio tis Epikrateias

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Theologos-Grigorios Chatzithanasis

Pârâți: Ypourgos Ygeias kai Koinonikis Allilengyis, OEEK (Organismos Epangelmatikis Ekpaidefsis kai Katartisis)

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Symvoulio tis Epikrateias — Interpretarea articolelor 149 CE și 150 CE, precum și a Directivei 92/51/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992 privind cel de-al doilea sistem general de recunoaștere a formării profesionale, de completare a Directivei 89/48/CEE (JO L 209, p. 25, Ediție specială, 05/vol. 2, p. 212) — Nerecunoașterea în statul membru gazdă a unui titlu oficial de calificare profesională care conferă dreptul de a exercita profesia de optician în statul membru în care a fost eliberat titlul respectiv — Formare dobândită, în cea mai mare parte, într-o instituție care funcționează legal în statul membru gazdă, dar care nu este recunoscută ca o instituție de învățământ de legislația statului respectiv

Dispozitivul

Articolul 1 litera (a), articolul 3 și articolul 4 din Directiva 92/51/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992 privind cel de-al doilea sistem general de recunoaștere a formării profesionale, de completare a Directivei 89/48/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2001/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 mai 2001, trebuie interpretate în sensul că autoritățile competente dintr-un stat membru gazdă sunt obligate în temeiul articolului 3 din această directivă, sub rezerva aplicării articolului 4 din directiva menționată, să recunoască o diplomă acordată de o autoritate competentă într-un alt stat membru, chiar dacă această diplomă atestă o formare obținută, în integralitate sau în parte, în cadrul unei instituții având sediul în statul membru gazdă care, potrivit legislației acestui din urmă stat, nu este recunoscută ca fiind o instituție de învățământ.

(¹) JO C 117, 26.5.2007.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 4 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Sozialgericht Stuttgart — Germania) — Krystyna Zablocka-Weyhermüller/Land Baden-Württemberg

(Cauza C-221/07) (¹)

(Prestații alocate soților supraviețuitori ai victimelor de război — Condiție de reședință pe teritoriul național — Articolul 18 alineatul (1) CE)

(2009/C 19/04)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Sozialgericht Stuttgart

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Krystyna Zablocka-Weyhermüller

Pârât: Land Baden-Württemberg

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Sozialgericht Stuttgart — Compatibilitatea cu dreptul comunitar a dispozițiilor naționale care limitează posibilitatea de transferare a prestațiilor pentru soții supraviețuitori ai victimelor de război (Hinterbliebenenversorgung)

Dispozitivul

Articolul 18 alineatul (1) CE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări a unui stat membru în temeiul căreia acesta refuză plata anumitor prestații acordate soților supraviețuitori ai victimelor de război pentru simplul motiv că aceștia sunt domiciliați pe teritoriul anumitor state membre.

(¹) JO C 183, 4.8.2007.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 4 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

(Cauza C-247/07) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2003/35/CE — Elaborarea anumitor planuri și programe privind mediul — Participarea publicului — Netranspunere în termenul prevăzut)

(2009/C 19/05)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. Konstantinidis și D. Lawunmi, agenți)

Pârât: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentant: V. Jackson, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul prevăzut, a dispozițiilor necesare pentru a se conforma Directivei 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003 de instituire a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe privind mediul și de modificare a Directivelor 85/337/CEE și 96/61/CE ale Consiliului în ceea ce privește participarea publicului și accesul la justiție (JO L 156, p. 17, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 8).

Dispozitivul

- 1) Prin neadoptarea, în termenul prevăzut, a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003 de instituire a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe privind mediul și de modificare a Directivelor 85/337/CEE și 96/61/CE ale Consiliului în ceea ce privește participarea publicului și accesul la justiție, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.
- 2) Obligă Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 170, 21.7.2007.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 4 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Țărilor de Jos

(Cauza C-249/07) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolele 28 CE și 30 CE — Directiva 92/43/CE — Măsură cu efect echivalent — Autorizație prealabilă pentru însămintarea de stridii și de scoici din speciile indigene provenind din alte state membre — Justificare — Protecția vieții animalelor — Menținerea biodiversității și conservarea speciilor halieutice în interesul pescuitului)

(2009/C 19/06)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. Konstantinidis și S. Noe, agenți)

Pârât: Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: C. M. Wissels și C. ten Dam, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 28 CE și 30 CE — Regim de autorizare prealabilă pentru însămintarea, în apele de coastă olandeze, de stridii și de scoici provenind din alte state membre

Dispozitivul

- 1) Prin introducerea unui sistem de autorizare prealabilă pentru însămintarea, în apele de coastă olandeze, a stridiilor și a scoicilor provenind în mod legal din alte state membre și aparținând unor specii prezente în Țările de Jos, Regatul Țărilor de Jos nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 28 CE și 30 CE.

- 2) Obligă Regatul Țărilor de Jos la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 183, 4.8.2007.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 27 noiembrie 2008 [cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Regatul Unit] — Intel Corporation Inc./Cpm United Kingdom Limited

(Cauza C-252/07) (¹)

(Directiva 89/104/CEE — Mărci — Articolul 4 alineatul (4) litera (a) — Mărci de renume — Protecție împotriva utilizării unei mărci identice sau similare ulterioare — Utilizare prin care se obțin sau s-ar obține foloase necuvenite din caracterul distinctiv sau din renumele mărcii anterioare ori se aduce sau s-ar aduce atingere acestora)

(2009/C 19/07)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Intel Corporation Inc.

Pârâtă: Cpm United Kingdom Limited

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Court of Appeal (Civil Division) — Interpretarea articolului 4 alineatul (4) litera (a) și a articolului 5 alineatul (2) din Directiva 89/104/CEE: Prima Directivă a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO L 40, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 92) — Marcă anterioară care se bucură de notorietate — Criterii care trebuie luate în considerare pentru stabilirea existenței unei legături în sensul hotărârii C-408/01, Adidas-Salomon AG și Adidas-Benelux BV

Dispozitivul

- 1) Articolul 4 alineatul (4) litera (a) din Prima Directivă 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci trebuie interpretat în sensul că existența unei legături, în sensul Hotărârii din 23 octombrie 2003, Adidas-Salomon și Adidas Benelux (C 408/01), între marca anterioară de renume și marca ulterioară trebuie apreciată în mod global, ținând seama de toți factorii pertinenti din cauză.

2) Faptul că, în percepția consumatorului mediu, normal informat, suficient de atent și de avizat, marca ulterioară evocă marca anterioară de renume echivalează cu existența unei legături, în sensul Hotărârii Adidas-Salomon și Adidas Benelux, citată anterior, între mărcile în conflict.

3) Faptul că:

— marca anterioară se bucură de un larg renume pentru anumite categorii de produse și de servicii specifice;

— aceste produse sau aceste servicii și produsele sau serviciile pentru care este înregistrată marca ulterioară nu sunt similare sau substanțial similare și

— marca anterioară este unică în raport cu orice produse sau servicii

nu implică în mod necesar existența unei legături, în sensul Hotărârii Adidas-Salomon și Adidas Benelux, citată anterior, între mărcile în conflict.

4) Articolul 4 alineatul (4) litera (a) din Directiva 89/104 trebuie interpretat în sensul că existența unei utilizări a mărcii ulterioare, prin care se obțin sau s-ar obține foloase necuvenite din caracterul distinctiv sau din renumele mărcii anterioare ori se aduce sau s-ar aduce atingere acestora, trebuie apreciată în mod global, ținând seama de toți factorii pertinenți din cauză.

5) Faptul că:

— marca anterioară se bucură de un larg renume pentru anumite categorii de produse și de servicii specifice;

— aceste produse sau aceste servicii și produsele sau serviciile pentru care este înregistrată marca ulterioară nu sunt similare sau substanțial similare;

— marca anterioară este unică în raport cu orice produse sau servicii și

— în percepția consumatorului mediu, normal informat, suficient de atent și de avizat, marca ulterioară evocă marca anterioară de renume

nu este suficient pentru a dovedi că prin utilizarea mărcii ulterioare se obțin sau s-ar obține foloase necuvenite din caracterul distinctiv sau din renumele mărcii anterioare ori se aduce sau s-ar aduce atingere acestora, în sensul articolul 4 alineatul (4) litera (a) din Directiva 89/104.

6) Articolul 4 alineatul (4) litera (a) din Directiva 89/104 trebuie interpretat în sensul că:

— utilizarea mărcii ulterioare este susceptibilă să aducă atingere caracterului distinctiv al mărcii anterioare de renume chiar dacă aceasta din urmă nu este unică;

— o primă utilizare a mărcii ulterioare poate fi suficientă pentru a aduce atingere caracterului distinctiv al mărcii anterioare;

— dovedea că prin utilizarea mărcii ulterioare se aduce sau s-ar aduce atingere caracterului distinctiv al mărcii anterioare presupune demonstrarea unei modificări a comportamentului economic al consumatorului mediu al produselor sau al serviciilor pentru care marca anterioară este înregistrată ca urmare a utilizării mărcii ulterioare sau demonstrarea existenței unui risc serios ca o astfel de modificare să se producă în viitor.

(¹) JO C 183, 4.8.2007.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 4 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Korkein hallinto-oikeus — Finlanda) — Procedură inițiată de Lahti Energia Oy

(Cauza C-317/07) (¹)

(Directiva 2000/76/CE — Incinerare de deșeuri — Purificare și ardere — Gaz brut produs din deșeuri — Noțiunea de deșeuri — Instalație de incinerare — Instalație de coincinerare)

(2009/C 19/08)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein hallinto-oikeus

Partea din acțiunea principală inițiată de

Lahti Energia Oy

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Korkein hallinto-oikeus — Interpretarea articolului 3 punctele 1, 4 și 5, din Directiva 2000/76/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 decembrie 2000 privind incinerarea deșeurilor (JO L 332, p. 91, Ediție specială, 15/vol. 6, p. 271) — Purificare și ardere, într-un cazan cu aburi, a unui gaz brut produs din deșeuri, într-o instalație de gazificare — Noțiunea „deșeuri” — Noțiunile „instalație de incinerare” și „instalație de coincinerare”

Dispozitivul

1) Noțiunea „deșeu” definită la articolul 3 punctul 1 din Directiva 2000/76/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 decembrie 2000 privind incinerarea deșeurilor nu include substanțele care se prezintă sub formă gazoasă.

2) Noțiunea „instalație de incinerare” avută în vedere la articolul 3 punctul 4 din Directiva 2000/76 se referă la orice echipament sau unitate tehnică în care se realizează un tratament termic al deșeurilor, cu condiția ca substanțele rezultate în urma utilizării procedurii termice să fie apoi incinerate, și, în această privință, existența unei linii de incinerare nu este un criteriu necesar în vederea unei astfel de calificări.

3) În circumstanțe precum cele din cauza principală:

— o instalație de gazificare ce urmărește obiectivul de a obține produse sub formă gazoasă, în cazul de față un gaz purificat, prin supunerea deșeurilor unui tratament termic trebuie calificată drept „instalație de coincinerare” în sensul articolului 3 punctul 5 din Directiva 2000/76;

— o centrală electrică ce utilizează drept combustibil suplimentar, ca înlocuitor al combustibililor fosili preponderent utilizați în activitatea sa de producție, gazul purificat obținut prin coincinerarea deșeurilor în cadrul unei instalații de gazificare nu se încadrează în domeniul de aplicare al acestei directive.

(¹) JO C 211, 8.9.2007.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 4 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien — Austria) — Jobra Vermögensverwaltungs-Gesellschaft mbH/Finanzamt Amstetten Melk Scheibbs

(Cauza C-330/07) (¹)

(Libera prestare a serviciilor — Libertatea de stabilire — Legislație fiscală — Primă de investiții — Reglementare națională care acordă un avantaj fiscal numai în privința bunurilor utilizate într-un sediu permanent situat pe teritoriul național — Excluderea bunurilor puse la dispoziție cu titlu oneros și utilizate în principal în alte state membre — Leasing de autovehicule — Prevenirea practicilor abuzive)

(2009/C 19/09)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Jobra Vermögensverwaltungs-Gesellschaft mbH

Pârât: Finanzamt Amstetten Melk Scheibbs

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Unabhängiger Finanzsenat — Interpretarea articolelor 43 CE și 49 CE — Legislație națională ce acordă un avantaj fiscal pentru dobândirea de bunuri de capital corporale noi (Investitionszuwachsprämie) doar întreprinderilor care utilizează aceste bunuri într-un sediu permanent situat pe teritoriul național

Dispozitivul

Articolul 49 CE se opune unei reglementări a unui stat membru precum cea în discuție în acțiunea principală, în temeiul căreia se refuză acordarea avantajului unei prime de investiții întreprinderilor care dobândesc bunuri corporale, pentru singurul motiv că bunurile pentru care se solicită această primă și care sunt puse la dispoziție cu titlu oneros sunt utilizate în principal în alte state membre.

(¹) JO C 269, 10.11.2007.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 4 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Finanzgericht Hamburg — Germania) — Glencore Grain Rotterdam BV/Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Cauza C-391/07) (¹)

(Regulamentul (CE) nr. 800/1999 — Restituiri la export pentru produsele agricole — Articolul 16 — Restituire diferențiată — Dovada finalizării formalităților vamale pentru import — Depunerea unei copii sau a unei fotocopii a documentelor de transport — Regulamentul (CE) nr. 1501/95 — Acordarea restituirilor la export pentru cereale — Articolul 13 — Derogare de la dispozițiile articolului 16 din Regulamentul nr. 800/1999)

(2009/C 19/10)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Hamburg

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Glencore Grain Rotterdam BV

Pârât: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Finanzgericht Hamburg — Interpretarea articolului 13 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1501/95 al Comisiei din 29 iunie 1995 de stabilire a unor norme de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1766/92 al Consiliului privind acordarea restituirilor la export pentru cereale și a măsurilor care trebuie luate în cazul dereglării piețelor în sectorul cerealelor (JO L 147, p. 7, Ediție specială, 03/vol. 17, p. 97) — Procedura simplificată: obligația de depunere a documentelor de transport.

Dispozitivul

Articolul 13 din Regulamentul (CE) nr. 1501/95 al Comisiei din 29 iunie 1995 de stabilire a unor norme de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1766/92 al Consiliului privind acordarea restituirilor la export pentru cereale și a măsurilor care trebuie luate în cazul dereglării piețelor în sectorul cerealelor, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1259/97 al Comisiei din 1 iulie 1997, trebuie interpretat în sensul că furnizarea de către operator a dovezii că o cantitate de cel puțin 1 500 de tone de produse cerealiere a părăsit teritoriul vamal al Comunității pe o navă destinată navigației maritime nu îl dispensează pe acesta de obligația, prevăzută la articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 800/1999 al Comisiei din 15 aprilie 1999 de stabilire a normelor comune de aplicare a sistemului de restituiri la export pentru produsele agricole, de a depune o copie sau o fotocopie a documentelor de transport.

(¹) JO C 269, 10.11.2007.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 27 noiembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Korkein oikeus — Finlanda) — Mirja Juuri/Fazer Amica Oy

(Cauza C-396/07) (¹)

(Politică socială — Directiva 2001/23/CE — Menținerea drepturilor lucrătorilor — Transfer de întreprinderi — Articolul 4 alineatul (2) — Modificarea substanțială a condițiilor de muncă în cazul unui transfer — Convenție colectivă — Rezilierea contractului de muncă de către lucrător — Reziliere pentru care angajatorul este considerat răspunzător — Consecințe — Despăgubire pecuniară aflată în sarcina angajatorului)

(2009/C 19/11)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein oikeus

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Mirja Juuri

Pârâtă: Fazer Amica Oy

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Korkein oikeus — Interpretarea articolului 4 alineatul (2) din Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități (JO L 82, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 20) — Răspunderea angajatorului față de un lucrător salariat care a reziliat el însuși contractul de muncă din cauza deteriorării substanțiale a condițiilor sale de muncă intervenite în urma unui transfer de întreprinderi care a avut ca efect aplicarea unei alte convenții colective

Dispozitivul

Articolul 4 alineatul (2) din Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități trebuie interpretat în sensul că, în ipoteza unei rezilieri a contractului de muncă sau a raportului de muncă, impusă de îndeplinirea condițiilor de aplicare a acestei dispoziții și independentă de vreo neîndeplinire de către cesionar a obligațiilor care îi revin în temeiul directivei respective, acesta nu obligă statele membre să garanteze lucrătorului un drept la o despăgubire pecuniară din partea acestui cesionar în aceleași condiții care se aplică dreptului de care se poate prevala un lucrător în cazul în care angajatorul său reziliază în mod nelegal contractul de muncă sau raportul de muncă. Cu toate acestea, instanța națională este obligată, în cadrul competențelor sale, să garanteze că, într-o astfel de ipoteză, cesionarul suportă cel puțin consecințele pe care dreptul național aplicabil le prevede în cazul rezilierii contractului de muncă sau a raportului de muncă pentru care angajatorul este considerat răspunzător, precum plata salariului și a altor avantaje care corespund, în temeiul acestui drept național, perioadei de preaviz care trebuie respectată de angajatorul respectiv.

Este de competența instanței de trimitere să aprecieze situația în discuție în acțiunea principală prin raportare la interpretarea dispozițiilor articolului 3 alineatul (3) din Directiva 2001/23, potrivit căreia menținerea condițiilor de muncă stabilite într-o convenție colectivă care expiră la data transferului întreprinderii nu este garantată după această dată.

(¹) JO C 269, 10.11.2007.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 27 noiembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesfinanzhof — Germania) — Metherma GmbH & Co.KG/Hauptzollamt Düsseldorf

(Cauza C-403/07) ⁽¹⁾

(Tariful vamal comun — Nomenclatura combinată — Clasificare tarifară — Pozițiile 8101 și 8102 — Sfărâmarea și spargerea barelor din tungsten sau din molibden „simplu obținute prin sinterizare” — Tungsten și molibden sub formă brută, inclusiv barele „simplu obținute prin sinterizare” — Deșeuri și resturi)

(2009/C 19/12)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Metherma GmbH & Co.KG

Pârât: Hauptzollamt Düsseldorf

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Bundesfinanzhof — Interpretarea Regulamentului (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO L 256, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 4, p. 3) — Modificarea poziției tarifare pentru bare din tungsten sau din molibden obținute prin sinterizare în cazul sfărâmării barelor

Dispozitivul

Nomenclatura combinată care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, în versiunea aplicabilă în cursul anului 2001, și anume cea care rezultă din Regulamentul (CE) nr. 2388/2000 al Comisiei din 13 octombrie 2000 de modificare a anexei I la Regulamentul nr. 2658/87, trebuie interpretată în sensul că barele din tungsten sau din molibden „simplu obținute prin sinterizare” intră sub incidența subpozițiilor 8101 91 10 și 8102 91 10. Astfel de bare, care reprezintă forma brută a metalelor în cauză, și nu prelucrări ale acestor metale, nu pot fi transformate, prin spargere sau prin sfărâmare, în resturi care să intre sub incidența subpoziției 8101 91 90 și, respectiv, a subpoziției 8102 91 90 din Nomenclatura combinată menționată.

⁽¹⁾ JO C 283, 24.11.2007.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 27 noiembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Conseil d'État — Franța) — Société Papillon/Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique

(Cauza C-418/07) ⁽¹⁾

(Libertatea de stabilire — Impozitare directă — Impozite pe profit — Regim de impozitare la nivel de grup — Societate mamă rezidentă — Subfiliale rezidente deținute prin intermediul unei filiale nerezidente)

(2009/C 19/13)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Société Papillon

Pârât: Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Conseil d'État — Interpretarea articolelor 43 și 48 CE — Restricție privind libertatea de stabilire și eventuala justificare a unui regim fiscal care realizează o diferențiere în funcție de împrejurarea dacă subfiliala (franceză) a unei societăți-mamă (stabilită de asemenea în Franța) este deținută prin intermediul unei filiale stabilite în acest stat membru sau prin intermediul unei filiale stabilite într-un alt stat membru și nu este supusă impozitului pe profit în Franța — Justificare legată de coerența sistemului fiscal

Dispozitivul

Articolul 52 din Tratatul CE (devenit, după modificare, articolul 43 CE) trebuie interpretat în sensul că se opune legislației unui stat membru în temeiul căreia un regim de impozitare la nivel de grup este acordat unei societăți mamă rezidente în acest stat membru care deține filiale și subfiliale rezidente de asemenea în statul menționat, dar este exclus pentru o astfel de societate mamă dacă subfilialele sale rezidente sunt deținute prin intermediul unei filiale rezidente în alt stat membru.

⁽¹⁾ JO C 283, 24.11.2007.

**Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 4 decembrie 2008
— Comisia Comunităților Europene/Republica Cehă**

(Cauza C-41/08) ⁽¹⁾

*(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru —
Directivile 86/378/CEE și 96/97/CE — Egalitate de tratament
între bărbați și femei — Transpunere incompletă)*

(2009/C 19/14)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. van Beek și P. Ondrušek, agenți)

Pârâtă: Republica Cehă (reprezentant: M. Smolek, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Netranspunerea Directivei 86/378/CEE a Consiliului din 24 iulie 1986 privind punerea în aplicare a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în cadrul regimurilor profesionale de securitate socială (JO L 225, p. 40, Ediție specială, 05/vol. 2, p. 53), precum și a Directivei 96/97/CE a Consiliului din 20 decembrie 1996 de modificare a Directivei 86/378/CEE privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbați și femei în cadrul regimurilor profesionale de securitate socială (JO L 46, p. 20, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 3)

Dispozitivul

- 1) Prin neadoptarea, în termenul prevăzut, a tuturor actelor cu putere de lege și actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 86/378/CEE a Consiliului din 24 iulie 1986 privind punerea în aplicare a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în cadrul regimurilor profesionale de securitate socială și Directivei 96/97/CE a Consiliului din 20 decembrie 1996 de modificare a Directivei 86/378, Republica Cehă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestor directive și al articolului 54 din Actul privind condițiile de aderare la Uniunea Europeană a Republicii Cehe, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia și a Republicii Slovace și adaptările tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană.
- 2) Obligă Republica Cehă la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 92, 12.4.2008.

**Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 4 decembrie 2008
— Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei**

(Cauza C-113/08) ⁽¹⁾

*(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru —
Directiva 2006/49/CE — Întreprinderi de investiții și instituții
de credit — Rata de adecvare a capitalului — Netranspunere
în termenul prescris)*

(2009/C 19/15)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M.-A. Rabanal Suárez și P. Dejmek, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei (reprezentant: B. Plaza Cruz, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul prevăzut, a tuturor dispozițiilor necesare pentru a se conforma Directivei 2006/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind rata de adecvare a capitalului întreprinderilor de investiții și al instituțiilor de credit (reformare) (JO L 177, p. 201, Ediție specială, 06/vol. 9, p. 203)

Dispozitivul

- 1) Întrucât nu a adoptat, în termenul prevăzut, toate actele cu putere de lege și toate actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2006/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind rata de adecvare a capitalului întreprinderilor de investiții și al instituțiilor de credit (reformare) și în special articolelor 17, 22-25, 30, 33, 35, 40, 41, 43, 44 și 50 din directivă, precum și anexelor I, II și VII la aceasta, Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.
- 2) Obligă Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 116, 9.5.2008.

**Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 4 decembrie 2008
— Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al
Luxemburgului**

(Cauza C-223/08) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru —
Directiva 2006/100/CE — Netranspunerea în termenul
prevăzut)

(2009/C 19/16)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: C. Huvelin, agent)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului (reprezentant: C. Schiltz, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea sau necomunicarea, în termenul prevăzut, a măsurilor necesare pentru a se conforma Directivei 2006/100/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2006 de adaptare a anumitor directive din domeniul libertății de circulație a persoanelor, având în vedere aderarea Bulgariei și a României (JO L 363, p. 141, Ediție specială, 06/vol. 10, p. 194)

Dispozitivul

- 1) Prin neadoptarea, în termenul prevăzut, a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2006/100/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2006 de adaptare a anumitor directive din domeniul libertății de circulație a persoanelor, având în vedere aderarea Bulgariei și a României, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.
- 2) Obligă Marele Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 171, 5.7.2008.

**Ordonanța Curții (Camera a opta) din 24 octombrie 2008
(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată
de Tribunal de première instance d’Arlon — Belgia) —
Marc Vandermeir/État belge — SPF Finances**

(Cauza C-364/08) ⁽¹⁾

(Articolul 104 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul
de procedură — Libertatea de stabilire — Articolul 43 CE —
Libera prestare a serviciilor — Articolul 49 CE — Autovehi-
cule — Utilizarea de către o persoană care are reședința într-
un stat membru a unui vehicul înmatriculat în alt stat
membru — Impozitarea acestui vehicul în primul stat
membru)

(2009/C 19/17)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal de première instance d’Arlon

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Marc Vandermeir

Pârât: État belge — SPF Finances

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunal de première instance d’Arlon — Interpretarea articolelor 43 CE și/sau 49 CE — Dispoziție națională a unui stat membru care obligă un lucrător care desfășoară o activitate independentă și care are reședința în acest stat să își înmatriculeze acolo autovehiculul deja înmatriculat într-un alt stat membru unde își exercită activitatea profesională independentă — Obstacol în calea libertății de stabilire și/sau a liberei prestări a serviciilor

Dispozitivul

Articolele 43 CE și 49 CE trebuie să fie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale a unui stat membru, precum cea în cauză în acțiunea principală, în temeiul căreia un lucrător care desfășoară o activitate independentă și care are reședința în acest stat membru este obligat să înmatriculeze acolo un vehicul luat în leasing de la o societate stabilită într-un alt stat membru, în cazul în care acest vehicul nu este destinat nici să fie utilizat cu titlu permanent în principal pe teritoriul primului stat membru și nici nu este utilizat, în fapt, în acest mod.

⁽¹⁾ JO C 260, 11.10.2008.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz (Austria) la 3 octombrie 2008 — Haribo Lakritzen Hans Riegel BetriebsmbH/Finanzamt Linz

(Cauza C-436/08)

(2009/C 19/18)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Haribo Lakritzen Hans Riegel BetriebsmbH

Pârâtă: Finanzamt Linz

Întrebările preliminare

- 1) Dreptul comunitar se opune aplicării de către o autoritate națională a metodei imputării pentru a înlătura discriminarea participațiilor la societăți străine care, spre deosebire de participațiile la societăți naționale, sunt scutite, potrivit legii, doar de la un prag de participație de 25 % (10 % potrivit legii în vigoare în prezent), întrucât, potrivit unei decizii a Verwaltungsgerichtshof din Austria, această soluție corespunde în cea mai mare măsură voinței (ipotetice) a legiuitorului în timp ce prin simpla neaplicare a limitei de participație de 25 % (10 %) cu efect discriminatoriu ar rezulta o scutire de impozit pentru participațiile la societăți străine?
- 2) Dreptul comunitar se opune posibilității ca participațiile la societăți naționale să fie în general scutite, în timp ce în cazul participațiilor la societăți străine mai mici de 25 % (10 %) se aplică metoda imputării și deținătorii de părți sociale sunt obligați să aducă dovada referitoare la impozitul (pe profit) achitat anterior în străinătate, dovadă care este imposibil de adus sau poate fi adusă numai cu eforturi disproporționate
 - respectiv participațiile la societăți naționale mai mici de 25 % (10 %) sunt scutite și în cazul participațiilor la societăți străine mai mici de 25 % (10 %) este aplicată metoda imputării, iar în sarcina deținătorilor de părți sociale se află dovada care este imposibil de adus sau poate fi adusă numai cu eforturi disproporționate,
 - respectiv participațiile la societăți naționale în general și participațiile la societăți străine mai mari de 25 % (10 %) sunt scutite, în timp ce în cazul participațiilor la societăți străine mai mici de 25 % (10 %) este aplicată metoda imputării și în sarcina deținătorilor de părți sociale se află dovada care este imposibil de adus sau poate fi adusă numai cu eforturi disproporționate?
- 2.1. În cazul unui răspuns negativ la întrebarea 2: dreptul comunitar se opune posibilității ca, pentru evitarea dublei impunerii economice, obligația de a aduce dovada referitoare la impozitul (pe profit) achitat anterior în străinătate să-i fie impusă persoanei impozabile, cu toate că persoana respectivă nu poate aduce această dovadă sau o poate aduce numai cu eforturi disproporționate, în timp ce aceasta ar putea fi adusă de către

autoritatea respectivă prin intermediul mijloacelor prevăzute de Directiva privind asistența reciprocă?

- 3) Dreptul comunitar se opune posibilității ca, pentru participațiile la societăți străine mai mici de 25 % (10 %) care intră în domeniul de aplicare al liberei circulații a capitalurilor, să fie prevăzută metoda imputării, în condițiile în care dovada impozitului (pe profit) achitat anterior în străinătate, din cauza nivelului redus al participației, este imposibil de adus sau poate fi adusă numai cu eforturi disproporționate, în timp ce pentru participațiile la societăți naționale în general, și anume independent de nivelul participației, este prevăzută metoda scutirii și în consecință intervine în orice caz o evitare a dublei impunerii economice?
 - 3.1. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 3: dreptul comunitar se opune refuzului de a scuti veniturile din participații la societăți din state terțe, în măsura în care nivelul participației este inferior pragului de 25 % (10 %), cu toate că scutirea veniturilor în cazul participațiilor de mai mari de 25 % (10 %) nu este condiționată de îndeplinirea unor condiții deosebite, a căror respectare ar putea fi verificată numai prin obținerea de informații de la autoritățile competente ale statului respectiv, ci în aceste cazuri scutirea este acordată fără nicio altă condiție?
 - 3.2. În cazul unui răspuns negativ la întrebarea 3: dreptul comunitar se opune refuzului imputării impozitului străin pe profit în cazul veniturilor rezultate din participații la societăți din state terțe în măsura în care nivelul participației este inferior pragului de 25 % (10 %), cu toate că scutirea de impozit pe venituri în cazul participațiilor superioare acestui prag nu este condiționată de îndeplinirea unor condiții deosebite, a căror respectare ar putea fi verificată numai prin obținerea de informații de la autoritățile competente ale statului respectiv, ci în aceste cazuri scutirea este acordată fără nicio altă condiție?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Unabhängigen Finanzsenats, Außenstelle Linz (Austria) la 3 octombrie 2008 — Österreichische Salinen AG/Finanzamt Linz

(Cauza C-437/08)

(2009/C 19/19)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Österreichische Salinen AG

Pârâtă: Finanzamt Linz

Întrebările preliminare

- 1) Se încalcă dreptul comunitar în cazul în care o autoritate națională utilizează metoda creditului pentru a înlătura discriminarea care afectează participațiile la capitalul unor persoane juridice nerezidente care, potrivit legii, spre deosebire de participațiile la capitalul unor persoane juridice rezidente, nu sunt scutite de impozit decât dacă depășesc un plafon de 25 % (10 % potrivit legislației în vigoare), deoarece, potrivit unei decizii a Verwaltungsgerichtshof (Curtea Administrativă austriacă), acest rezultat ar corespunde cel mai bine voinței (ipotetice) a legiuitorului și nu permite simultan reportarea creditului asupra anilor următori sau acordarea unui credit fiscal pentru un an de pierderi cât privește, pe de o parte, impozitul pe capital datorat și, pe de altă parte, reținerea la sursă imputabilă?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, se încalcă dreptul comunitar prin refuzul reportării creditului sau a acordării unui credit fiscal cât privește dividendele provenind dintr-o țară terță?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg (Germania) la 27 octombrie 2008 — Ümit Bekleyen/Land Berlin
(Cauza C-462/08)

(2009/C 19/20)

*Limba de procedură: germana***Instanța de trimitere**

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg

Părțile din acțiunea principală*Reclamantă:* Ümit Bekleyen*Pârât:* Land Berlin**Întrebarea preliminară**

Articolul 7 al doilea paragraf din Decizia nr. 1/80 a Consiliului de asociere CEE/Turcia privind dezvoltarea asocierii trebuie interpretat în sensul că dreptul de acces la piața muncii și dreptul corespunzător de ședere în acest stat membru gazdă după terminarea formării profesionale poate fi invocat de asemenea atunci când, după întoarcerea copilului născut în țara gazdă în țara sa de origine, acesta revine singur, după ce a devenit major, în statul membru gazdă, pentru a începe o formare profesională, la peste 10 ani de la momentul la care părinții săi, cetățeni turci, care ocupaseră locuri de muncă în calitate de salariați în statul membru în cauză, au părăsit definitiv acest stat?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Audencia Provincial de Barcelona (Spania) la 31 octombrie 2008 — Sociedad General de Autores y Editores de España (SGAE)/Padawan, S.L. și celalaltă parte: Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA)
(Cauza C-467/08)

(2009/C 19/21)

*Limba de procedură: spaniola***Instanța de trimitere**

Audencia Provincial de Barcelona.

Părțile din acțiunea principală*Apelantă:* Sociedad General de Autores y Editores de España (SGAE)*Intimată:* Padawan, S.L.*Celalaltă parte:* Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA)**Întrebările preliminare**

- 1) Noțiunea „compensație echitabilă” prevăzută la articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29/CE ⁽¹⁾ presupune o armonizare, independent de posibilitatea recunoscută statelor membre de a alege sistemele de remunerare pe care le consideră adecvate pentru ca dreptul la o „compensație echitabilă” al titularilor de drepturi de proprietate intelectuală afectați de introducerea excepției copiei private de la dreptul de reproducere să își producă efectele?
- 2) Indiferent care ar fi acesta, sistemul utilizat de fiecare stat membru pentru a stabili compensația echitabilă trebuie să respecte un echilibru just între persoanele vizate, pe de o parte, titularii de drepturi de proprietate intelectuală afectați de excepția copiei private, beneficiarii ai compensației, și pe de altă parte, persoanele obligate în mod direct sau indirect la plată? Acest echilibru este determinat de rațiunea de a fi a compensației echitabile, mai precis compensarea prejudiciului cauzat prin excepția copiei private?
- 3) În cazul în care un stat membru optează pentru un sistem de prelevare sau de redevență pentru echipamentele, aparatele și materialele pentru reproducere digitală, această prelevare (compensația echitabilă pentru copia privată), conform obiectivului urmărit prin articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29/CE și contextului acestei dispoziții, trebuie să fie în mod necesar legată de utilizarea prezumată a acelor echipamente și materiale pentru a realiza reproduceri care fac obiectul excepției copiei private, astfel încât prelevarea s-ar justifica atunci când s-ar putea prezuma că echipamentele, aparatele și materialele de reproducere digitală vor fi utilizate la efectuarea de copii private, în timp ce în caz contrar nu ar fi justificată?

- 4) În cazul în care un stat membru optează pentru un sistem de „redevență” pentru copia privată, aplicarea nediferențiată a acestei „redevențe” unor întreprinderi și unor profesioniști care în mod clar achiziționează aparatele și suporturile pentru reproducere digitală în alte scopuri decât copierea privată, este conformă cu noțiunea de „compensație echitabilă”?
- 5) Sistemul adoptat de Spania constând în aplicarea în mod nediferențiat a redevenței pentru copia privată pentru toate echipamentele, aparatele și materialele de reproducere digitală ar putea fi contrar Directivei 2001/29/CE întrucât încetează să existe o corelație corespunzătoare între compensația echitabilă și limitarea dreptului [de reproducere] în vederea copierii private, care justifică această compensare, din moment ce aceasta se aplică în mare măsură unor cazuri diferite în care nu există limitarea drepturilor care justifică această compensație financiară?

(¹) Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (JO L 167, p. 10, Ediție specială 17/vol.1, p. 230).

sens, ce tip de prestații erau acordate lucrătoarei în plus de salariul de bază și pe ce bază erau calculate acestea?

(¹) Directiva 92/85/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și a sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează [a zecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE] (JO L 348, Ediție specială, 05/vol. 3, p. 3).

Recurs introdus la 6 noiembrie 2008 de Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a treia) pronunțate la 10 septembrie 2008 în cauza T-59/05, Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-476/08 P)

(2009/C 19/23)

Limba de procedură: engleza

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Helsingin käräjäoikeus (Finlanda) la 4 noiembrie 2008 — Sanna Maria Parviainen/Finnair Oyj

(Cauza C-471/08)

(2009/C 19/22)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Helsingin käräjäoikeus

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Sanna Maria Parviainen

Pârâtă: Finnair Oyj

Întrebările preliminare

Articolul 11(1) din Directiva 92/85/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind protecția lucrătoarelor gravide (¹) în sensul că o lucrătoare care este transferată, ca urmare a sarcinii, pe un post mai slab remunerat, trebuie, în temeiul acestei dispoziții, să primească o remunerație egală cu remunerația medie pe care o primea anterior transferului, și are relevanță, în acest

Părțile

Recurentă: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (reprezentanți: N. Korogiannakis, P. Katsimani, Δικηγόροι)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurente

- Anularea hotărârii Tribunalului de Primă Instanță;
- anularea deciziei Comisiei (DG Agricultură) de a respinge oferta reclamantei și de a atribui contractul ofertantului selectat;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de ofertant în primă instanță chiar dacă prezentul recurs este respins, precum și a cheltuielilor de judecată efectuate de ofertant în cadrul prezentului recurs, în cazul în care aceste este admis.

Motivele și principalele argumente

Recurenta își întemeiază recursul împotriva Hotărârii T-59/05 a Tribunalului de Primă Instanță pe următoarele motive:

Se susține că Tribunalul de Primă Instanță a încălcat normele de procedură prin faptul că a refuzat să recunoască o discrepantă evidentă între criteriile de atribuire astfel cum sunt prevăzute în secțiunea 5.2 din Raportul EvCo și cele prevăzute în secțiunea 5.4 din același raport și prin faptul că a interpretat în mod greșit normele procedurale relevante cu privire la sarcina probei. Mai exact, Tribunalul de Primă Instanță nu se referă la nicio probă în sprijinul calificării ca „eroare tipografică” a unei discrepante evidente, iar o asemenea dovadă nu poate fi dedusă în niciun fel din însuși conținutul Raportului de evaluare.

În continuare, hotărârea nu constată efectele încălcării de către Comisie a obligației sale de diligență și a principiului bune administrări. Întrucât Tribunalul de Primă Instanță, deși a constatat încălcarea normelor de către Comisie, nu a anulat decizia Comisiei pentru acest motiv, cu siguranță Tribunalul de Primă Instanță nu a aplicat prevederile relevante.

Se susține că Tribunalul de Primă Instanță nu a aplicat nici prevederile relevante privind obligația autorității contractante de a motiva decizia, care ar fi trebuit să îl determine să anuleze decizia de atribuire; prin scrisoarea din 10 decembrie 2004 au fost prezentate recurenței numai anumite elemente și observații generale din Raportul de evaluare. În acest sens, Tribunalul de Primă Instanță a denaturat probele prezentate, iar hotărârea acestuia trebuie anulată pentru acest motiv.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Italia) la 6 noiembrie 2008 — Buzzi Unicem SpA și alții/Ministero dello Sviluppo Economico și alții

(Cauza C-478/08)

(2009/C 19/24)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Buzzi Unicem SpA și alții

Pârât: Ministero dello Sviluppo Economico și alții

Întrebările preliminare

1) Principiul menționat la articolul 174 alineatul (2) din Tratatul de instituire a Comunității Europene („poluatorul plătește”) poate fi interpretat în sensul că obligațiile de asigurare urgentă a securității, de decontaminare și de refacere a mediului într-un sit contaminat (și/sau costurile aferente) pot fi imputate, chiar dacă numai în mod excepțional, unui subiect străin de introducerea în mediu a unor substanțe care au determinat prejudiciul ecologic adus sitului în cauză sau, în cazul unui răspuns negativ, acest principiu se opune unei

reglementări naționale și/sau unei practici administrative care pune în sarcina unui subiect străin de introducerea în mediu a unor substanțe care au determinat prejudiciul ecologic adus sitului în cauză obligațiile de asigurare urgentă a securității, de decontaminare și de refacere a mediului într-un sit contaminat (și/sau costurile aferente), indiferent de orice verificare prealabilă destinată să stabilească răspunderea subiectului respectiv printr-un raport de cauzalitate sau prin simplul fapt că acesta operează sau este titular al unor drepturi reale și/sau al unor drepturi pe care le are întreprinderea într-o zonă contaminată, cu încălcarea sau cu neaplicarea principiului proporționalității?

2) Principiul „poluatorul plătește” se opune unei reglementări naționale, în special articolului 2050 din Codul civil, care permite autorității publice, atunci când în situl contaminat operează mai mulți operatori industriali, să pună în sarcina acestora cheltuielile de decontaminare a sitului respectiv, fără o verificare prealabilă și individuală a răspunderii fiecăruia pentru producerea poluării sau, în orice caz, pentru simplul fapt că, deținând mijloacele de producție, se află într-o situație care îi obligă să își asume o astfel de sarcină și, în consecință, sunt răspunzători în mod obiectiv pentru daunele pe care le cauzează mediului sau acești operatori pot fi oricum obligați să refacă mediul în urma poluării răspândite și constatate în acel mediu, indiferent chiar de producerea materială a poluării și de măsura în care au contribuit la aceasta?

3) Directiva comunitară privind repararea daunelor aduse mediului (Directiva 2004/35/CE din 21 aprilie 2004 ⁽¹⁾ și, în special, articolul 7 și anexa II menționată de acesta) se opune unei reglementări naționale care permite administrației publice să impună, cu titlu de „opțiuni rezonabile de reparare a daunelor aduse mediului”, realizarea unor intervenții asupra matricelor de mediu (care constau, în speță, în „îndiguirea fizică” a pânzei de apă situate de-a lungul frontului de mare), diferite și ulterioare față de intervențiile care au fost decise inițial în urma unei anchete contradictorii adaptate și care sunt deja aprobate, puse în aplicare și în curs de executare, în orice caz fără a fi evaluat condițiile specifice sitului, costurile de executare în raport cu beneficiile previzibile în mod rațional, daunele colaterale eventuale sau probabile și efectele adverse asupra sănătății și securității publice, precum și termenele necesare pentru realizare?

4) Având în vedere specificitatea situației care există în situl de interes național Priolo, directiva comunitară privind repararea daunelor aduse mediului (Directiva 2004/35/CE din 21 aprilie 2004 și, în special, articolul 7 și anexa II menționată de acesta) se opune unei reglementări naționale care permite administrației publice să impună din oficiu astfel de măsuri, cu titlu de condiții de autorizare pentru utilizarea legitimă a unor terenuri care nu sunt vizate în mod direct de decontaminare, în măsura în care acestea au făcut deja obiectul unei decontaminări sau, în orice caz, nu sunt poluate și sunt cuprinse în perimetrul sitului de interes național Priolo?

⁽¹⁾ JO L 143, p. 56, Ediție specială, 15/vol. 11, p. 168.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Italia) la 6 noiembrie 2008 — Dow Italia Divisione Commerciale srl/Ministero Ambiente e Tutela del Territorio e del Mare și alții

(Cauza C-479/08)

(2009/C 19/25)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Dow Italia Divisione Commerciale srl

Pârât: Ministero Ambiente e Tutela del Territorio e del Mare și alții

Întrebările preliminare

- 1) Principiul „poluatorul plătește” se opune unei reglementări naționale, în special articolului 2050 din Codul civil, care permite autorității publice, atunci când în situl contaminat operează mai mulți operatori industriali, să le pună în sarcină cheltuielile de decontaminare a sitului, fără o verificare prealabilă și individuală a răspunderii fiecăruia pentru producerea poluării sau, în orice caz, acești operatori pot fi obligați, pentru simplul fapt că, deținând mijloacele de producție, se află într-o situație care îi obligă să își asume o astfel de sarcină și în consecință sunt răspunzători în mod obiectiv pentru daunele pe care le cauzează mediului sau pot fi obligați indiferent de situație să regenereze mediul în urma poluării răspândite și constatate în acel mediu, indiferent chiar de producerea materială a poluării și de măsura în care au contribuit la aceasta?
- 2) În aplicarea principiului „poluatorul plătește”, administrația poate să impute costurile de asigurare a securității, de decontaminare și de regenerare a mediului subiecților care sunt instalați în zonele contaminate fără o verificare prealabilă a existenței legăturii cauzale între activitatea în cauză și poluarea constatată?
- 3) În temeiul principiului „poluatorul plătește” și al principiului proporționalității se pot impune subiecților care sunt instalați în zonele contaminate intervenții care nu ar fi nici direct legate și nici proporționale cu contribuția individuală a fiecăruia?
- 4) În temeiul principiului „poluatorul plătește” și al principiului proporționalității se pot impune unor subiecți care nu au contribuit la emiterea de substanțe poluante în mediu obligații de asigurare a securității, de decontaminare și de regenerare a mediului, costuri și intervenții echivalente sau chiar identice cu cele prevăzute pentru subiecții care, dimpotrivă, ar fi contribuit la emiterea de substanțe poluante în mediu?

- 5) În temeiul principiului „poluatorul plătește” și al principiului proporționalității, administrația poate impune intervenții constând în măsuri majore sau excesive față de cele strict necesare pentru atingerea obiectivului la care este obligată autoritatea publică, fără o evaluare a caracterului adecvat al soluțiilor impuse în raport cu sacrificiul pretins de la persoana privată?

Recurs introdus la 10 noiembrie 2008 de Alcon Inc. împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a patra) pronunțate la 10 septembrie 2008 în cauza T-106/07, Alcon Inc./Oficiul pentru Armonizare în cadrul pieței interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-481/08 P)

(2009/C 19/26)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Alcon Inc. (reprezentant: M. Graf, Rechtsanwalt)

Celelalte părți în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul pieței interne (mărci, desene și modele industriale), *Acri.Tec AG Gesellschaft für ophthalmologische Produkte

Concluziile recurente

- Anularea hotărârii în recurs și anularea deciziei atacate,
- obligarea OAPI la plata costurilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta susține că hotărârea atacată trebuie anulată pentru următoarele motive:

- Denaturarea situației de fapt și a probelor, din moment ce consumatorii relevanți sunt consumatori normali. Aceasta este o problemă de drept asupra căreia Curtea trebuie să se pronunțe conform principiului „da mihi facta, dabo tibi ius”, chiar dacă argumentul a fost invocat pentru prima dată în ședință.
- Aplicarea și interpretarea eronată a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 ⁽¹⁾ și denaturarea situației de fapt și a probelor din moment ce se pare că numai pronunțarea în limba engleză a mărcilor „BioVisc” și „DUOVISC” a fost luată în considerare, nu și pronunțarea lor în limba franceză.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO L 11, p. 1, Ediție specială, p. 17/vol. 1. p. 146).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal de première instance de Mons (Belgia) la 10 noiembrie 2008 — Régie communale autonome du stade Luc Varenne/État belge — SPF Finances

(Cauza C-483/08)

(2009/C 19/27)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal de première instance de Mons

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Régie communale autonome du stade Luc Varenne

Pârâtă: État belge — SPF Finances

Întrebarea preliminară

Articolul 10 din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare ⁽¹⁾ se opune unei interpretări a dispozițiilor legale naționale și unei practici constând în stabilirea momentului de începere al acțiunii în restituirea taxei pe valoarea adăugată, pe baza căruia se calculează termenul de prescripție al acestei acțiuni, în ziua depunerii declarației privind taxa pe valoarea adăugată prin care persoana impozabilă solicită să beneficieze de deducere?

⁽¹⁾ JO L 145, p. 1.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 10 noiembrie 2008 — Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Madrid/Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (Ausbanc)

(Cauza C-484/08)

(2009/C 19/28)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Madrid

Pârâtă: Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (Ausbanc)

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 8 din Directiva 93/13/CEE din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii ⁽¹⁾ trebuie să fie interpretat în sensul că un stat membru poate prevedea în legislația sa și în beneficiul consumatorilor un control al caracterului abuziv al acelor clauze care conform articolului 4 alineatul (2) din aceeași directivă nu sunt supuse controlului?
- 2) În consecință, articolul 4 alineatul (2) din Directiva 93/13/CEE din 5 aprilie 1993, coroborat cu articolul 8 din aceeași directivă se opun ca un stat membru să prevadă în ordinea sa internă și în beneficiul consumatorilor un control al caracterului abuziv al clauzelor care se referă la „definirea obiectului principal al contractului” sau la „caracterul adecvat al prețului sau remunerației, pe de o parte, față de serviciile sau de bunurile furnizate în schimbul acestora”, chiar dacă sunt redactate în mod clar și inteligibil?
- 3) Ar fi compatibilă cu articolul 2, cu articolul 3 alineatul (1) litera (g) și cu articolul 4 alineatul (1) CE o interpretare a articolului 8 și a articolului 4 alineatul (2) din directiva citată anterior care să permită unui stat membru un control judiciar al caracterului abuziv al clauzelor cuprinse în contractele încheiate cu consumatorii și redactate în mod clar și inteligibil, care definesc obiectul principal al contractului sau caracterul adecvat al prețului sau al remunerației, pe de o parte, față de serviciile sau de bunurile furnizate în schimbul acestora?

⁽¹⁾ JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273.

Acțiune introdusă la 11 noiembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei

(Cauza C-487/08)

(2009/C 19/29)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: R. Lyal și I. Martinez del Peral Cagigal, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei

Concluziile reclamantei

- Declararea faptului că, prin acordarea unui tratament diferit dividendelor distribuite acționarilor străini și naționali, Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 56 din Tratatul CE și al articolului 40 din Acordul privind SEE;
- obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Potrivit legislației spaniole, societățile care dețin o participație considerabilă la capitalul unei filiale pot deduce din venitul lor impozabil 100 % din dividendul brut obținut din aceasta. Pentru a beneficia de acest regim, societățile-mamă rezidente în Spania trebuie să fi deținut o participație egală sau mai mare de 5 % din capitalul societății filiale rezidente în cursul unei perioade neîntrerupte de cel puțin un an. Dividendele care îndeplinesc cerințele pentru a le fi aplicabil un astfel de regim sunt scutite de reținerea la sursă.

În ceea ce privește societățile-mamă nerezidente în Spania, pentru a putea beneficia de scutire este necesară deținerea unei participații de 20 %, care a fost redusă la 15 % începând cu 1 ianuarie 2007 și la 10 % începând cu 1 ianuarie 2009. Astfel, spre deosebire de societățile-mamă rezidente în Spania, societățile-mamă din alte state membre ale CE și din statele membre ale Acordului privind Spațiul Economic European care dețin o participație la capital egală sau mai mare de 5 %, dar inferioară limitelor menționate trebuie să plătească impozit pe dividendele plătite de societatea filială.

Comisia consideră că diferența de tratament care este stabilită de legislația spaniolă, prin impunerea unei cerințe de participare la capital mai ridicată societăților-mamă nerezidente față de cele rezidente pentru a putea beneficia de scutirea de la plata impozitului pe dividendele distribuite de societățile filiale rezidente pe teritoriul spaniol constituie o discriminare și încalcă articolul 56 CE și articolul 40 din Acordul privind SEE. Comisia nu identifică nicio justificare pentru această sarcină fiscală suplimentară care se aplică societăților-mamă din alte state membre și din statele membre ale SEE.

Acțiune introdusă la 14 noiembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Franceză

(Cauza C-492/08)

(2009/C 19/30)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: M. Afonso, agent)

Pârâtă: Republica Franceză

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin aplicarea unei cote reduse a taxei pe valoarea adăugată (TVA) serviciilor prestate de către avocați, avocații de pe lângă Consiliul de Stat și de pe lângă Curtea de Casație și de către avoués, pentru care aceștia sunt remunerați integral sau parțial de stat în cadrul asistenței judiciare, Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile

care îi revin în temeiul articolului 96 și al articolului 98 alineatul (2) din Directiva TVA (¹);

— obligarea Republicii Franceze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia contestă aplicarea, de către pârâtă, a unei cote reduse a TVA pentru prestațiile furnizate în cadrul ajutorului judiciar de avocați, avocații de pe lângă Consiliul de Stat și de pe lângă Curtea de Casație și de către avoués, întrucât astfel de prestații nu intră în niciuna dintre categoriile menționate în anexa III la Directiva 2006/112/CE.

Pentru a respinge principalele trei argumente ale pârâtei, Comisia apreciază în primul rând că garanția accesului la justiție nu poate să constituie un motiv relevant pentru a deroga de la cota normală a TVA pentru serviciile avocaților, în măsura în care această garanție ar fi mai mult legată de întinderea ajutorului acordat de către stat decât de cota TVA stabilită în mod uniform la nivel comunitar.

Apoi, potrivit reclamantei, caracterul social al activităților respective nu este suficient pentru a le putea include în celelalte categorii de servicii menționate în anexa III la directivă, pentru care se admite o reducere a cotei prin raportare la cota normală aplicabilă. Într-adevăr, conform jurisprudenței constante a Curții, ar fi necesară o interpretare strictă a naturii acestor servicii pentru a păstra caracterul limitativ al acestei anexe.

În sfârșit, Comisia reamintește că obiectivul urmărit atât prin articolul 96 și articolul 98 alineatul (2) din Directiva TVA, cât și prin anexa III la aceasta nu este cel de a evita denaturarea concurenței între operatorii economici care furnizează aceleași produse sau servicii, ci numai cel de a favoriza o armonizare progresivă a legislațiilor statelor membre, prin apropierea cotelor TVA aplicate și prin limitarea operațiunilor care pot face obiectul unor cote reduse.

(¹) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Vestre Landsret (Danemarca) la 19 noiembrie 2008 — Ingeniørforeningen i Danmark for Ole Andersen/Region Syddanmark

(Cauza C-499/08)

(2009/C 19/31)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Vestre Landsret

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Ingeniørforeningen i Danmark for Ole Andersen

Pârâtă: Region Syddanmark

Întrebarea preliminară

Interdicția discriminării directe sau indirecte pe motive de vârstă cuprinsă în articolele 2 și 6 din Directiva 2000/78/CE a Consiliului ⁽¹⁾ trebuie interpretată în sensul că se opune ca un stat membru să mențină în vigoare o dispoziție normativă prin care, la concedierea unui lucrător care a fost angajat continuu în aceeași întreprindere timp de 12, 15 sau 18 ani, angajatorul să fie obligat să plătească o sumă de bani echivalentă cu unul, două, respectiv trei salarii, la încetarea raporturilor de muncă, însă această despăgubire nu trebuie plătită în cazul în care, la încetarea raporturilor de muncă, lucrătorul are dreptul la o pensie pentru limită de vârstă în baza unei scheme de pensii la care a contribuit angajatorul?

⁽¹⁾ JO L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7.

Recurs introdus la 20 noiembrie 2008 de Município de Gondomar împotriva Ordonanței Tribunalului de Primă Instanță (Camera a patra) pronunțate la 10 septembrie 2008 în cauza T-324/06, Município de Gondomar/Comisia

(Cauza C-501/08 P)

(2009/C 19/32)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Recurent: Município de Gondomar (reprezentanți: J. L. da Cruz Vilaça și L. Pinto Monteiro, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurentului

- Anularea ordonanței Tribunalului de Primă Instanță și declararea ca admisibilă a cererii de anulare a Deciziei C(2006) 3782 a Comisiei din 16 august 2006 privind încetarea contribuției financiare acordate din Fondul de coeziune;
- în subsidiar, anularea ordonanței Tribunalului și trimiterea cauzei spre rejudecare;
- obligarea Comisiei Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată efectuate de recurent, în conformitate cu prevederile articolului 69 din Regulamentul de procedură al Curții de

Justiție sau, în subsidiar, soluționarea cererii privind cheltuielile de judecată odată cu fondul, prin hotărârea sau ordonanța care va fi pronunțată în cauză.

Motivele și principalele argumente

1. EROARE DE DREPT COMISĂ ÎN APRECIEREA CERINȚEI AFECTĂRII DIRECTE ȘI LIPSĂ A MOTIVĂRII

Potrivit Município de Gondomar, cadrul legislativ portughez conține o serie de aspecte specifice care ar trebui să determine o interpretare diferită de cea oferită de Tribunal în cadrul Ordonanței de inadmisibilitate pronunțate în cauza T-324/06, care este astfel lovită de o eroare de drept.

În acest sens, din reglementarea portugheză, în special din articolele 18 și 20 din Regulamentul de aplicare al Fondului de coeziune în Portugalia, aprobat prin articolul unic al Decretului-lege nr. 191 din 16 august 2000, ar trebui să reiasă că Republica Portugheză nu deține nicio marjă de apreciere în privința deciziei de menținere sau de înlăturare a contribuțiilor acordate din Fondul de coeziune către Município de Gondomar, în calitatea acestuia de responsabil cu executarea proiectului, astfel încât, dat fiind caracterul automat al deciziei Comisiei privind încetarea coparticipare financiară din partea Fondului de coeziune, în temeiul reglementării amintite, nu este posibilă scutirea entităților responsabile cu executarea de obligația de restituire a sumelor plătite în mod necuvenit.

Prin Ordonanța de inadmisibilitate pronunțată în cauza T-324/06, Tribunalul a omis orice referire la acest aspect și, întrucât acesta reprezintă un aspect esențial în aprecierea admisibilității acțiunii, Tribunalul a comis astfel o eroare de drept, cu consecințe directe asupra exercitării de către recurent a drepturilor sale procesuale conferite prin articolul 230 CE.

Această omisiune determină în plus ca ordonanța să fie lovită și de un viciu constând în lipsa motivării sau într-o motivare insuficientă. Astfel, potrivit doctrinei și jurisprudenței comunitare, organele administrative și cele judiciare au obligația să își motiveze deciziile, pentru a facilita în acest fel controlul jurisdicțional efectuat de Curtea de Justiție.

Întrucât Tribunalul a omis să se pronunțe asupra aspectelor specifice cuprinse de reglementarea portugheză, această lipsă a motivării afectează în mod grav interesele recurentului.

2. ÎNCĂLCAREA PRINCIPIULUI PROTECȚIEI JURISDICȚIONALE EFECTIVE

Município de Gondomar afirmă că apare deopotrivă riscul ca dreptul său la o protecție jurisdicțională efectivă să fie încălcat, deoarece nu dispune de căi de atac la nivel național împotriva cererii de restituire a contribuțiilor financiare din Fondul de coeziune, dat fiind că actul prin care a fost notificată decizia Comisiei privind încetarea contribuției financiare din fondul amintit este un act care, pe plan intern, nu poate face obiectul unei acțiuni în justiție.

Notificarea deciziei Comisiei, care nu poate fi atacată pe plan intern, a fost efectuată prin Scrisoarea Entității de Gestionare Sectorială a Fondului de coeziune din cadrul Ministerului Mediului din 25 septembrie 2006, care se limita la „transmiterea” deciziei Comisiei, ca act care cuprindea partea dispozitivă.

Lipsa oricărei căi de atac încalcă principiul dreptului la o protecție jurisdicțională efectivă, astfel cum a fost definit în doctrină și în jurisprudența comunitară cea mai recentă.

Acțiune introdusă la 19 noiembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Federală Germania

(Cauza C-505/08)

(2009/C 19/33)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: H. Støvlbæk und M. Adam, agenți)

Pârâtă: Republica Federală Germania

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că prin neadoptarea tuturor actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2005/36/CE [1] a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale⁽¹⁾ și, în orice caz, prin necomunicarea acestora Comisiei, Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;
- obligarea Republicii Federale Germania la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul prevăzut pentru transpunerea Directivei 2005/36/CE în dreptul intern a expirat la 20 octombrie 2007.

⁽¹⁾ JO L 225, p. 22, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 3.

Recurs introdus la 25 noiembrie 2008 de Makhteshim-Agan Holding BV, de Alfa Agricultural Supplies SA și de Aragonesas Agro SA împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a patra) pronunțate la 9 septembrie 2008 în cauza T-75/06, Bayer CropScience AG și alții/Comisia

(Cauza C-517/08 P)

(2009/C 19/34)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Makhteshim-Agan Holding BV, Alfa Agricultural Supplies SA, Aragonesas Agro SA (reprezentanți: C. Mereu, K. Van Maldegem, avocați)

Celelalte părți în proces: Comisia Comunităților Europene, Bayer CropScience AG, European Crop Protection Association (ECPA), Regatul Spaniei

Concluziile recurentelor

Recurentele solicită Curții ca, după organizarea unei ședințe:

- Să anuleze Hotărârea pronunțată de Tribunalul de Primă Instanță în cauza T-75/06 și
- să anuleze Decizia 2005/864/CE⁽¹⁾ a Comisiei din 2 decembrie 2005 privind neînscierea substanței endosulfan în anexa I la Directiva 91/414/CEE⁽²⁾ și retragerea autorizațiilor acordate pentru produsele fitosanitare care conțin această substanță activă, sau
- în subsidiar, să trimită cauza spre rejudecare Tribunalului de Primă Instanță și
- să oblige pârătele la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente acestor proceduri (inclusiv a cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul procedurii desfășurate în fața Tribunalului de Primă Instanță).

Motivele și principalele argumente

Recurentele susțin că, prin respingerea acțiunii acestora având ca obiect anularea Deciziei 2005/864/CE a Comisiei din 2 decembrie 2005 privind neînscierea substanței endosulfan în anexa I la Directiva 91/414/CEE și retragerea autorizațiilor acordate pentru produsele fitosanitare care conțin această substanță activă, Tribunalul a încălcat dreptul comunitar. În special, recurentele afirmă că Tribunalul a comis o serie de erori de drept în cadrul interpretării situației de fapt și a cadrului juridic aplicabil în ceea ce privește situația recurentelor. Aceasta a determinat comiterea unei serii de erori de drept, în special:

- (i) prin faptul că Tribunalul nu a stabilit că recurentele au fost plasate într-o situație de forță majoră ca urmare a conduitei autorităților competente astfel încât neprelungirea de către acestea din urmă a termenelor procedurale constituie o eroare vădită de apreciere și

(ii) prin faptul că Tribunalul a stabilit că drepturile legale și procedurale ale recurentelor nu au fost încălcate.

(¹) JO L 317, p. 25, Ediție specială, 03/vol. 67, p. 180.

(²) Directiva 91/414/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 privind introducerea pe piață a produselor de uz fitosanitar (JO L 230, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 10, p. 30).

Acțiune introdusă la 27 noiembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei

(Cauza C-523/08)

(2009/C 19/35)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. Condou-Durande și M.-A. Rabanal Suárez, agenți)

Pârât(ă): Regatul Spaniei

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin neadoptarea tuturor dispozițiilor legale și a actelor administrative necesare pentru aplicarea Directivei 2005/71/CE a Consiliului din 12 noiembrie 2005 privind o procedură specială de admisie a resortisanților țărilor terțe în scopul desfășurării unei activități de cercetare științifică (¹) și, în orice caz, prin necomunicarea respectivelor dispoziții către Comisie, Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul respectivei directive.

— obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul stabilit pentru transpunerea Directivei 2005/71/CE în dreptul intern a expirat la 12 octombrie 2007.

(¹) JO L 289, p. 15.

Acțiune introdusă la 1 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză

(Cauza C-524/08)

(2009/C 19/36)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: N. Yerell și P. Guerra e Andrade, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2005/68/CE (¹) a Parlamentului European și a Consiliului din 16 noiembrie 2005 privind reasigurarea și de modificare a Directivelor 73/239/CEE și 92/49/CEE ale Consiliului, precum și a Directivelor 98/78/CE și 2002/83/CE și, în orice caz, prin necomunicarea actelor menționate Comisiei, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;

— obligarea Republicii Portugeze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei a expirat la 10 decembrie 2007.

(¹) JO L 323, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 7, p. 224.

Acțiune introdusă la 28 noiembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

(Cauza C-527/08)

(2009/C 19/37)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: K. Simonsson, A.A. Gilly, agenți)

Pârât: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2005/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind consolidarea securității portuare (¹) sau, în orice caz, prin necomunicarea acestora Comisiei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;

— obligarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei a expirat la 15 iulie 2007.

(¹) JO L 310, p. 28, Ediție specială, 07/vol. 15, p. 50.

Acțiune introdusă la 2 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Ungară

(Cauza C-530/08)

(2009/C 19/38)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: H. Støvlbæk și B. Béres, agenți)

Pârâtă: Republica Ungară

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că Republica Ungară nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Directivei 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (¹), prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prevederilor acestei directive sau, în orice caz, prin necomunicarea acestora Comisiei;

— obligarea Republicii Ungare la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2005/36 a expirat la 20 octombrie 2007.

(¹) JO L 255, p. 22, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 3.

Acțiune introdusă la 2 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză

(Cauza C-531/08)

(2009/C 19/39)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: P. Guerra e Andrade e P. Dejmek, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză

Concluziile reclamantei

— constatarea faptului că, întrucât nu a adoptat actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2005/56/CE (¹) a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind fuziunile transfrontaliere ale societăților comerciale pe acțiuni, și, în orice caz, întrucât nu a comunicat aceste acte Comisiei, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;

— obligarea Republicii Portugheze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei a expirat la 15 decembrie 2007.

(¹) JO L 310, p. 1, Ediție specială 17/vol. 2, p. 107.

Acțiune introdusă la 4 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză

(Cauza C-543/08)

(2009/C 19/40)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: G. Braun, P. Guerra e Andrade și M. Teles Romão, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin menținerea drepturilor speciale ale statului în cadrul societății EDP — Energias de Portugal, aferente acțiunilor privilegiate deținute („golden shares”), Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 56 CE și 43 CE;
- obligarea Republicii Portugheze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Potrivit statutului EDP, fiecărei acțiuni îi corespunde un vot, cu excepția voturilor inerente acțiunilor obișnuite al căror titular nu este statul, emise de un acționar și care depășesc 5 % din totalitatea voturilor care corespund capitalului social.

În temeiul legii portugheze, statul posedă drepturi speciale în cadrul EDP, indiferent de numărul de acțiuni al căror titular este. Aceste drepturi speciale constau, mai cu seamă, în dreptul de veto asupra deliberărilor adunării generale privind modificarea statutului (inclusiv asupra deciziilor de majorare a capitalului social, fuziune sau divizare și dizolvare), pentru încheierea contractelor de grup de coordonare sau de subordonare, precum și pentru eliminarea sau limitarea dreptului de preemțiune al acționarilor în cazul majorării de capital.

Statul deține de asemenea dreptul special de numire a unui administrator în cazul în care a votat împotriva listei de propuneri aprobate ca rezultat al alegerilor.

Comisia consideră că atât limitarea votului cât și drepturile speciale constituie o restricție a liberei circulații a capitalurilor și a libertății de stabilire. Aceste măsuri reprezintă un obstacol în calea libertății investițiilor directe sau de portofoliu în EDP, precum și în calea exercitării libertății de stabilire.

Respectivele drepturi speciale ale statului constituie măsuri de stat, deoarece acțiunile privilegiate nu rezultă din aplicarea în condiții normale a dreptului societăților comerciale.

Limitarea dreptului de vot, în cazurile concrete pentru care a fost instituită, constituie deopotrivă o astfel de măsură de stat.

Respectivele *golden shares* și limitarea dreptului de vot nu răspund unor obiective legitime de interes general precum securitatea publică sau securitatea administrării și concesionării serviciilor publice, invocate în mod special de statul portughez.

În orice caz, statul portughez nu respectă principiul proporționalității, atât timp cât măsurile în discuție nu sunt adecvate pentru a garanta îndeplinirea obiectivelor urmărite și depășesc cadrul a ceea ce este necesar pentru îndeplinirea acestor obiective.

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 28 noiembrie 2008 — Hôtel Cipriani și alții/Comisia

(Cauze conexe T-254/00, T-270/00 și T-277/00) ⁽¹⁾

(„Ajutoare de stat — Reduceri ale contribuțiilor sociale în favoarea întreprinderilor stabilite pe teritoriul Veneției și Chioggiei — Decizie prin care schema de ajutor este declarată incompatibilă cu piața comună și se dispune recuperarea ajutoarelor plătite — Admisibilitate — Legătură individuală — Condiții privind afectarea schimburilor intracomunitare și impactul asupra concurenței — Derogări în temeiul articolului 87 alineatul (3) literele (b)-(e) CE și al articolului 87 alineatul (2) litera (b) CE — Calificare drept ajutor nou sau ajutor existent — Principiul securității juridice, al protecției încrederii legitime, al egalității de tratament și al proporționalității — Obligația de motivare”)

(2009/C 19/41)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă în cauza T-254/00: Hotel Cipriani SpA (Veneția, Italia) (reprezitanți: inițial M. Marinoni, G.M. Roberti și F. Sciaudone și ulterior G.M. Roberti, F. Sciaudone și A. Bianchini, avocați)

Reclamantă în cauza T-270/00: Società italiana per il gas SpA (Italgas) (Torino, Italia) (reprezitanți: M. Merola, C. Tesauero, M. Pappalardo și T. Ubaldi, avocați)

Reclamante în cauza T-277/00: Coopservice — Servizi di fiducia Soc. coop. rl (Cavriago, Italia) și Comitato „Venezia vuole vivere” (Veneția) (reprezitanți: A. Bianchini și A. Vianello, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezitanți: V. Di Bucci, agent, asistat de A. Dal Ferro, avocat)

Intervenientă în susținerea reclamantei în cauza T-270/00: Republica Italiană (reprezitanți: inițial U. Leanza și ulterior I. Braguglia, agenți, asistați de P. Gentili și S. Fiorentino, avvocati dello Stato)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei 2000/394/CE a Comisiei din 25 noiembrie 1999 privind măsurile de ajutor în favoarea întreprinderilor stabilite pe teritoriul Veneției și Chioggiei, prevăzute de Legile nr. 30/1997 și nr. 206/1995 de instituire a unor reduceri ale contribuțiilor sociale (JO 2000, L 150, p. 50)

Dispozitivul

1) Respinge acțiunile.

2) Hotel Cipriani SpA, Società italiana per il gas SpA (Italgas), Coopservice — Servizi di fiducia Soc. coop. rl și Comitato „Venezia vuole vivere” suportă, în afară de propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Comisie. Coopservice și Comitato „Venezia vuole vivere” suportă, de asemenea, totalitatea cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul procedurii privind măsurile provizorii.

⁽¹⁾ JO C 355, 9.12.2000.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 26 noiembrie 2008 — Agraz și alții/Comisia

(Cauza T-285/03) ⁽¹⁾

(„Răspundere extracontractuală — Agricultură — Organizarea comună a piețelor în sectorul produselor transformate pe bază de fructe și legume — Ajutor pentru producție pentru produsele transformate pe bază de tomate — Metodă de calcul al cuantumului — Anul de comercializare 2000/2001 — Evaluarea prejudiciului”)

(2009/C 19/42)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Agraz, SA (Madrid, Spania) et cele 86 de reclamante ale căror nume figurează în anexele I și II la hotărâre (reprezitanți: J. L. da Cruz Vilaça, D. Choussy și S. Estima Martins, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: M. Nolin, agent)

Obiectul

Acțiune în despăgubiri având ca obiect repararea prejudiciului pretins suferit de reclamante din cauza metodei adoptate pentru calcularea cuantumului ajutorului pentru producție prevăzut de Regulamentul (CE) nr. 1519/2000 al Comisiei din 12 iulie 2000 de stabilire, pentru anul de comercializare 2000/2001, a prețului minim și a cuantumului ajutorului pentru produsele transformate pe bază de tomate (JO L 174, p. 29).

Dispozitivul

- 1) *Obligă Comisia la plata către Agraz, SA și celelalte 86 de societăți ale căror nume figurează în anexele I și II a unei despăgubiri corespunzătoare unei creșteri de 15,54 % din cuantumul ajutorului pentru producție pe care acestea l-au primit pentru anul de comercializare 2000/2001, astfel cum este stabilit în anexa II la Regulamentul nr. 1519/2000*
- 2) *Această despăgubire este reevaluată prin dobânzi compensatorii, începând cu data plății efective a ajutorului către fiecare reclamantă și până la pronunțarea prezentei hotărâri, la rata stabilită de BCE pentru operațiunile principale de refinanțare, majorată cu două puncte, în ceea ce privește reclamanțele ale căror nume figurează în anexa I, și la rata de inflație anuală constatată de Eurostat, pentru perioada respectivă, în statul membru în care acestea sunt stabilite, în ceea ce privește reclamanțele ale căror nume figurează în anexa II.*
- 3) *Despăgubirea, astfel reevaluată, este majorată cu dobânzi moratorii, începând cu pronunțarea prezentei hotărâri și până la plata completă, la rata stabilită de BCE pentru operațiunile principale de refinanțare, majorată cu două puncte.*
- 4) *Agraz și celelalte 86 de societăți ale căror nume figurează în anexele I și II suportă două cincimi din propriile cheltuieli de judecată în fața Tribunalului și a Curții.*
- 5) *Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată și trei cincimi din cheltuielile de judecată efectuate de Agraz și celelalte 86 de societăți ale căror nume figurează la anexele I și II în fața Tribunalului și a Curții.*

(¹) JO C 251, 18.10.2003.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 2 decembrie 2008 — Karatzoglou/AER

(Cauza T-471/04) (¹)

(„Funcție publică — Agent temporar — Trimitere la Tribunal după anulare — Rezilierea contractului — Obligație de motivare — Abuz de putere — Principiul bunei administrări”)

(2009/C 19/43)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Georgios Karatzoglou (Préveza, Grecia) (reprezentant: S. Pappas, avocat)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Reconstrucție (AER) (reprezentanți: S. Orlandi și J.-N. Louis, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei AER din 26 februarie 2004 de reziliere a contractului de muncă al reclamantului.

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunea.*
- 2) *Domnul Georgios Karatzoglou și Agenția Europeană pentru Reconstrucție (AER) vor suporta fiecare propriile cheltuieli de judecată efectuate în fața Curții și a Tribunalului.*

(¹) JO C 57, 5.3.2005.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 2 decembrie 2008 — Nuova Agricast și Cofra/Comisia

(Cauzele T-362/05 și T-363/05) (¹)

(„Răspunderea extracontractuală a Comunității — Regim de ajutoare prevăzut de legislația italiană — Regim declarat compatibil cu piața comună — Măsură tranzitorie — Excluderea anumitor întreprinderi — Principiul protecției încrederii legitime — Încălcare suficient de gravă a unei norme juridice prin care se conferă drepturi particulare — Lipsă”)

(2009/C 19/44)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamante: Nuova Agricast Srl (Cerignola, Italia) și Cofra Srl (Barletta, Italia) (reprezentant: M.A. Calabrese, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: V. Di Bucci și E. Righini, agenți)

Obiectul

Cerere de reparare a pretinselor prejudicii suferite de reclamante ca urmare a adoptării de către Comisie a Deciziei din 12 iulie 2000 prin care a fost declarat compatibil cu piața comună un regim de ajutoare pentru investiții în regiunile defavorizate ale Italiei [ajutorul de stat N 715/99 — Italia (SG 2000 D/105754)] și din cauza conduitei Comisiei în cursul procedurii care a precedat adoptarea acestei decizii.

Dispozitivul

- 1) Cauzele T-362/05 și T-363/05 sunt conexe în vederea pronunțării hotărârii.
- 2) Respinge acțiunea.
- 3) Nuova Agricast Srl suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile efectuate de Comisie în cauza T-362/05.
- 4) Cofra Srl suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile efectuate de Comisie în cauza T-363/05.

(¹) JO C 296, 26.11.2005.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 26 noiembrie 2008 — Rajani/OAPI — Artoz-Papier (ATOZ)

(Cauza T-100/06) (¹)

(„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale ATOZ — Marcă internațională verbală anterioară ARTOZ — Inexistența obligației de a aduce dovada utilizării serioase — Data la care începe să curgă termenul de cinci ani — Data înregistrării mărcii anterioare — Articolul 43 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 — Obligația de motivare — Articolele 73 și 79 din Regulamentul nr. 40/94 și articolul 6 din CEDO”)

(2009/C 19/45)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Deepak Rajani (Berlin, Germania) (reprezentant: A. Dustmann, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: G. Schneider și A. Folliard-Monguiral, agenți)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI: Artoz-Papier AG (Lenzburg, Elveția)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 11 ianuarie 2006 (cauza R 1126/2004-2) privind procedura de opoziție între Artoz-Papier AG și M. Deepak Rajani.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă pe domnul Deepak Rajani la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 235, 6.10.2007.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 26 noiembrie 2008 — En Route International/OAPI (FRESHHH)

(Cauza T-147/06) (¹)

(„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale FRESHHH — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”)

(2009/C 19/46)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: En Route International Ltd (Datchet, Regatul Unit) (reprezentant: W. Göpfert, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: R. Pethke, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 7 martie 2006 (cauza R 352/2005-4) privind înregistrarea ca marcă comunitară a semnului verbal FRESHHH

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă En Route International Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 178, 29.7.2006.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 26 noiembrie 2008 — Grecia/Comisia

(Cauza T-263/06) ⁽¹⁾

(„FEOGA — Secțiunea Garantare — Cheltuieli excluse de la finanțarea comunitară — Măsuri de însoțire a dezvoltării rurale — Termenul de 24 de luni — Evaluarea cheltuielilor care urmează a fi excluse — Controale cheie — Principiul ne bis in idem — Extrapolarea constatărilor privind neregulile — Principiul proporționalității”)

(2009/C 19/47)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Republica Elenă (reprezentanți: I. Chalkias și G. Kanellopoulos, agenți)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: F. Jimeno Fernández și H. Tserepa-Lacombe, agenți, asistați de N. Korogiannakis, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei 2006/554/CE a Comisiei din 27 iulie 2006 privind excluderea de la finanțarea comunitară a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), secțiunea Garantare (JO L 218, p. 12), în măsura în care exclude anumite cheltuieli efectuate de Republica Elenă în sectorul măsurilor de însoțire a dezvoltării rurale.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Republica Elenă la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 281, 18.11.2006.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 26 noiembrie 2008 — Regatul Unit/Comisia

(Cauza T-278/06) ⁽¹⁾

(„FEOGA — Secțiunea Garantare — Cheltuieli excluse de la finanțarea comunitară — Unt — Controlul calității produsului obținut — Controale la fața locului — Articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2571/97”)

(2009/C 19/48)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: inițial E. O'Neill, ulterior I. Rao, agenți, asistați de H. Mercer, barrister)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: P. Oliver, agent)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei 2006/554/CE a Comisiei din 27 iulie 2006 privind excluderea de la finanțarea comunitară a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), secțiunea Garantare (JO L 218, p. 12), în măsura în care exclude anumite cheltuieli efectuate de Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord în domeniul grăsimilor butirice în industria alimentară.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 294, 2.12.2006.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 2 decembrie 2008 — Ford Motor/OAPI (FUN)

(Cauza T-67/07) ⁽¹⁾

(„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii verbale FUN — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”)

(2009/C 19/49)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Ford Motor Co. (Dearborn, Michigan, Statele Unite) (reprezentant: R. Ingerl, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Poch, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 20 decembrie 2006 (cauza R 1135/2006-2) privind o cerere de înregistrare a mărcii verbale FUN ca marcă comunitară.

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 20 decembrie 2006 (cauza R 1135/2006-2).
- 2) Obligă OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 95, 28.4.2007.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 26 noiembrie 2008 — Avon Products/OAPI (ANEW ALTERNATIVE)

(Cauza T-184/07) (¹)

(„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale ANEW ALTERNATIVE — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”)

(2009/C 19/50)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Avon Products, Inc. (New York, New York, Statele Unite) (reprezentanți: C. Heitmann-Lichtenstein și U. Stelzenmüller, avocats)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: inițial S. Laitinen și P. Bullock, ulterior G. Schneider, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 22 martie 2007 (cauza R 1471/2006-2) privind o cerere de înregistrare ca marcă comunitară a semnului verbal ANEW ALTERNATIVE.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Avon Products, Inc. la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 170, 21.7.2007.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 2 decembrie 2008 — Harman International Industries/OAPI-Becker (Barbara Becker)

(Cauza T-212/07) (¹)

(„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Barbara Becker — Marca comunitară verbală anterioară BECKER — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”)

(2009/C 19/51)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Harman International Industries, Inc. (Northbridge, California, Statele Unite) (reprezentant: M. Vanhegan, barrister)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: G. Schneider, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Barbara Becker (Miami, Florida, Statele Unite) (reprezentant: P. Baronikians, avocat)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 7 martie 2007 (cauza R 502/2006-1) privind o procedură de opoziție între Harman International Industries, Inc. și doamna Barbara Becker.

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 7 martie 2007 (cauza R 502/2006-1).
- 2) Respinge ca inadmisibilă cererea formulată de Harman International Industries, Inc., privind respingerea cererii de înregistrare a mărcii comunitare Barbara Becker.
- 3) OAPI suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Harman International Industries.
- 4) Doamna Barbara Becker suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 183, 4.8.2007.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 2 decembrie 2008 — Ebro Puleva/OAPI — Berenguel (BRILLO'S)

(Cauza T-275/07) ⁽¹⁾

(„*Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere privind marca comunitară verbală BRILLO'S — Mărci naționale figurative anterioare care cuprind elementul verbal «brillante» — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudine a semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94*”)

(2009/C 19/52)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Ebro Puleva, SA (Madrid, Spania) (reprezentant: P. Casamitjana Leonart, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: O. Montalto, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Luis Berenguel, SL (El Barranquete-Nîjar, Spania) (reprezentant: C. Hernández Hernández)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 21 mai 2007 (cauza R 493/2006-2) privind o procedură de opoziție între Ebro Puleva, SA și Luis Berenguel, SL.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Ebro Puleva, SA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 235, 6.10.2007.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 26 noiembrie 2008 — OAPI/López Teruel

(Cauza T-284/07 P) ⁽¹⁾

(„*Recurs — Funcție publică — Funcționari — Admisibilitate — Invaliditate — Cerere de convocare a unei comisii de constatare a invalidității — Competența reglementată a AIPN*”)

(2009/C 19/53)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) (reprezentanți: I. de Medrano Caballero și E. Maurice, agenți)

Cealaltă parte în proces: Adelaida López Teruel (Guadalajara, Spania) (reprezentanți: inițial L. Levi și C. Ronzi, ulterior L. Levi, avocați)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera întâi) din 22 mai 2007, López Teruel/OHMI (F-97/06, nepublicată încă în Repertoriu), având ca obiect anularea acestei hotărâri

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 211, 8.9.2007.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 26 noiembrie 2008 — New Look/OAPI (NEW LOOK)

(Cauza T-435/07) ⁽¹⁾

(„*Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii verbale comunitare NEW LOOK — Motiv absolut de refuz — Lipsă a caracterului distinctiv dobândit prin utilizare — Articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 40/94*”)

(2009/C 19/54)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: New Look Ltd (Weymouth, Regatul Unit) (reprezentanți: S. Malynicz, barrister, M. Blair și K. Gilbert, solicitors)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: D. Botis, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 3 septembrie 2007 (Cauza R 670/2007-2) privind înregistrarea ca marcă comunitară a semnului verbal NEW LOOK

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă New Look Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 37, 9.2.2008.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 4 decembrie 2008 — People's Mojahedin Organization of Iran/Consiliul

(Cauza T-284/08) (¹)

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului — Înghețarea fondurilor — Acțiune în anulare — Dreptul la apărare — Control jurisdicțional”)

(2009/C 19/55)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: People's Mojahedin Organization of Iran (Auvers-sur-Oise, Franța) (reprezentanți: inițial J.-P. Spitzer, avocat, și D. Vaughan, QC, ulterior J.-P. Spitzer, D. Vaughan și M. E. Demetriou, barrister)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial G. J. Van Hegleson, M. Bishop și E. Finnegan, ulterior M. Bishop și E. Finnegan, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtului: Republica Franceză (reprezentanți: G. de Bergues și A. L. During, agenți) și Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: P. Aalto și S. Boelaert, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei 2008/583/CE a Consiliului din 15 iulie 2008 de punere în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în

vederea combaterii terorismului și de abrogare a Deciziilor 2007/868/CE (JO L 188, p. 21), în măsura în care privește reclamanta

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia 2008/583/CE a Consiliului din 15 iulie 2008 de punere în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Deciziilor 2007/868/CE, în măsura în care privește People's Mojahedin Organization of Iran.
- 2) Obligă Consiliul să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și cheltuielile de judecată efectuate de People's Mojahedin Organization of Iran.
- 3) Republica Franceză și Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 236, 13.9.2008.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 27 octombrie 2008 — SC Gerovital Cosmetics/OAPI — SC Farmec (GEROVITAL H3 Prof. Dr. A. Aslan)

(Cauza T-163/07) (¹)

(„Marcă comunitară — Procedură de nulitate — Retrageră a cererii de nulitate — Nepronunțare asupra fondului”)

(2009/C 19/56)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: SC Gerovital Cosmetics SA (Județul Ilfov, România) (reprezentant: D. Boștină, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: D. Botis, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: SC Farmec SA (Cluj-Napoca, România) (reprezentanți: G. Turcu și M. Rosu, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 27 februarie 2007 (Cauza R 271/2006-2) privind o procedură de declarare a nulității între SC Farmec SA și SC Gerovital Cosmetics SA.

Dispozitivul

- 1) Constată că nu este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
- 2) SC Gerovital Cosmetics SA și SC Farmec SA vor suporta fiecare propriile cheltuieli de judecată și jumătate din cheltuielile efectuate de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI).

(¹) JO C 183, 4.8.2007.

Acțiune introdusă la 6 octombrie 2008 — Evropaiki Dynamiki/Banca Europeană de Investiții

(Cauza T-461/08)

(2009/C 19/57)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atena, Grecia) (reprezentanți: N. Korogiannakis și P. Katsimani, avocați)

Pârâtă: Banca Europeană de Investiții

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Băncii Europene de Investiții de respingere a ofertei reclamantei și de atribuire a contractului ofertantului câștigător;
- obligarea Băncii Europene de Investiții la plata prejudiciului cauzat reclamantei în urma procedurii de cerere de ofertă în cauză, în valoare de 1 940 000 de euro;
- obligarea Băncii Europene de Investiții la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în cadrul prezentei acțiuni, inclusiv în cazul respingerii acesteia.

Motivele și principalele argumente

Prin acțiunea formulată în temeiul articolelor 230 CE și 235 CE, reclamanta solicită, pe de o parte, anularea Deciziei Băncii Europene de Investiții din 26 iulie 2008 de respingere a ofertei sale prezentate în procedura de cerere de ofertă deschisă „EIB-Assistance in the Maintenance Support and Development of the loans front Office system (SERAPIS) at the European Investment Bank” (JO 2007/S 176-215155) și, pe de altă parte, repararea prejudiciului suferit.

Reclamanta susține că nu i s-a fost comunicat rezultatul licitației și pretinde că a luat cunoștință de publicarea în Jurnalul Oficial (¹) din 26 iulie 2008 a avizului de atribuire a contractului doar întâmplător. Reclamanta invocă de asemenea că decizia contestată a fost adoptată de pârâtă cu încălcarea principiilor transparenței și egalității de tratament și a dispozițiilor pertinente din Ghidul BEI referitor la achiziții și ale dreptului comunitar în domeniul achizițiilor publice. Se invocă totodată faptul că prin omisiunea de a i se notifica reclamantei decizia de atribuire, prin lipsa unei motivări suficiente a deciziei de atribuire a contractului unui alt ofertant, prin stabilirea unor criterii de natură să determine un tratament inechitabil, prin confundarea criteriilor de selecție și de atribuire, prin utilizarea unei formule de evaluare discriminatorii în raport de 75%/25 %, pârâtă nu a reușit să asigure o concurență nenedaturată încălcându-și în mod repetat obligațiile de transparență și de egalitate de tratament.

Reclamanta mai solicită Tribunalului ca, în cazul în care constată că pârâtă a încălcat dreptul comunitar în domeniul achizițiilor publice și/sau principiile transparenței juridice și egalității de tratament, să fie obligată BEI la plata unor despăgubiri reprezentând 50 % din suma de 3 880 000 de euro (respectiv 1 940 000 de euro) corespunzătoare profitului brut pe care reclamanta l-ar fi obținut din procedura de achiziții publice susmenționate dacă respectivul contract i-ar fi fost atribuit.

Reclamanta mai solicită Tribunalului obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv în cazul respingerii acțiunii, potrivit articolului 87 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul de procedură al Tribunalului de Primă Instanță, întrucât apreciază că motivele care au stat la baza acțiunii în despăgubiri formulate în fața Tribunalului au fost evaluarea deficitară de către pârâtă a ofertei reclamantei, precum și neîndeplinirea obligațiilor de a motiva și de a informa în timp util reclamanta cu privire la motivele pentru care oferta prezentată ofertantul câștigător a fost preferată celei prezentate de reclamantă.

(¹) JO 2008/S 144-192307.

Acțiune introdusă la 11 noiembrie 2008 — Giordano Enterprises/OAPI — José Dias Magalhães & Filhos (GIORDANO)

(Cauza T-483/08)

(2009/C 19/58)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Giordano Enterprises Ltd (Jalan Merdeka, Malaezia) (reprezentant: M. Nentwig, lawyer)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: José Dias Magalhães & Filhos Lda (Arrifana, Portugalia)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 28 iulie 2008 în cauza R 1864/2007-2, în ceea ce privește respingerea recursului reclamantei; și
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca verbală „GIORDANO” pentru produse din clasele 18 și 25.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: înregistrarea ca marcă portugheză sub nr. 322 534 a cuvântului „GIORDANO” pentru produse din clasa 25.

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția în parte.

Decizia camerei de recurs: anulează decizia diviziei de opoziție în ceea ce privește admiterea opoziției pentru anumite produse din clasa 18 și respinge recursul pentru restul capetelor de cerere.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului, întrucât camera de recurs a reținut în mod eronat că există un risc de confuzie între mărcile avute în vedere; încălcarea articolului 42 din Regulamentul nr. 40/94, precum și a normei 15 din Regulamentul Comisiei nr. 2868/95 ⁽¹⁾ deoarece camera de recurs a pronunțat, în mod eronat, o decizie în temeiul articolului 8 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului, în condițiile în care cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs și-a întemeiat opoziția numai pe articolul 8 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară (JO 1995 L 303, p. 1, Ediție specială nr. 17/vol. 1, p. 189).

Recurs introdus la 13 noiembrie 2008 de Paul Lafili împotriva Hotărârii pronunțate la 4 septembrie 2008 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-22/07, Lafili/Comisia

(Cauza T-485/08 P)

(2009/C 19/59)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Paul Lafili (Genk, Belgia) (reprezentant: L. Levi, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurentului

- Anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene din 4 septembrie 2008 în cauza F-22/07 în măsura în care au fost respinse motivele întemeiate pe o încălcare a articolelor 44 și 46 din statut și a articolului 7 din anexa XIII la statut, precum și pe încălcarea principiului încrederii legitime;
- în consecință, acordarea pentru recurent a beneficiului concluziilor din primă instanță și, prin urmare,
 - anularea deciziei de încadrare a recurentului în gradul AD 13 treapta 5, cuprinsă într-o notă a DG ADMIN din 11 mai 2006 și în fișele sale de salariu subsecvente;
 - în consecință:
 - reîncadrarea recurentului, începând cu 1 mai 2006, în gradul AD 13 treapta 2, cu menținerea factorului de multiplicare 1,1172071;
 - reconstituirea integrală a carierei recurentului, în mod retroactiv, începând cu 1 mai 2006 și până la data încadrării sale în grad și treaptă, astfel rectificată (inclusiv luarea în considerare a experienței sale în poziția astfel rectificată, dreptul la avansare și dreptul la pensie), inclusiv plata dobânzilor pentru întârziere pe baza ratei stabilite de Banca Centrală Europeană pentru operațiunile principale de finanțare, aplicabilă în perioada respectivă, majorată cu două puncte, asupra totalității sumelor reprezentând diferența dintre salariul corespunzător încadrării din decizia de încadrare și încadrarea la care ar fi avut dreptul până la data la care va interveni decizia de încadrare corectă;
 - obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată;
 - obligarea părții la plata tuturor cheltuielilor de judecată efectuate în primă instanță și în recurs.

Motivele și principalele argumente

Prin prezentul recurs, recurentul solicită anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice (TFP) din 4 septembrie 2008, pronunțată în cauza Lafili/Comisia, F-22/07, prin care TFP a anulat decizia din 11 mai 2006 a șefului unității A 6 „Structura carierelor, evaluare și promovare” a Direcției Generale „Personal și administrație” a Comisiei Comunităților Europene, în măsură în care hotărârea atacată respinge motivele recurentului întemeiate pe o încălcare a articolelor 44 și 46 din Statutul funcționarilor Comunităților Europene (denumit în continuare „statut”) și a articolului 7 din anexa XIII la statut, precum și pe o încălcare a principiului încrederii legitime.

În susținerea recursului, recurentul a invocat un motiv unic întemeiat pe încălcarea în primă instanță a articolelor 44 și 46 din statut, a articolului 7 din anexa XIII la statut, pe încălcarea principiilor de interpretare a dreptului comunitar și a obligației de motivare, precum și pe denaturarea probelor.

A acțiune introdusă la 17 noiembrie 2008 — Kureha/OAPI — Sanofi Aventis (KREMEZIN)

(Cauza T-487/08)

(2009/C 19/60)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Kureha Corp. (Tokyo, Japonia) (reprezentanți: W. von der Osten-Sacken și O. Sude, lawyers)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Sanofi-Aventis SA (Gentilly, Franța)

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 15 septembrie 2008 în cauza R 1631/2007-4; și

— obligarea cealeilalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: Reclamanta

Marca comunitară vizată: Marca verbală „KREMEZIN” pentru produse din clasa 5 — Cererea nr. 2 906 501

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: Marca internațională nr. 529 937 „KRENOSIN” pentru produse din clasa 5

Decizia diviziei de opoziție: Admite opoziția

Decizia camerei de recurs: Respinge recursul

Motivele invocate: Încălcarea normei 19 și a normei 20 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 ⁽¹⁾ și abuz de putere, în măsura în care Camera de recurs a considerat în mod greșit că cealaltă parte în procedură dovedise în mod suficient existența și validitatea mărcii anterioare; încălcarea dispozițiilor articolului 8 alineatul (1) litera (b) coroborate cu cele ale articolului 43 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului, în măsura în care camera de recurs a considerat în mod greșit că exista un risc de confuzie între mărcile respective.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară (JO L 303, p. 1, Ediție specială 17/vol. 1, p. 189).

A acțiune introdusă la 14 noiembrie 2008 — Galileo International Technology/OAPI — GALILEO SISTEMAS Y SERVICIOS (GSS GALILEO SISTEMAS Y SERVICIOS)

(Cauza T-488/08)

(2009/C 19/61)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Galileo International Technology LLC (Bridgetown, Barbados) (reprezentanți: S. Malynicz, Barrister, K. Gilbert și M. Blair, Solicitors)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Galileo Sistemas y Servicios, SL (Tres Cantos, Spania)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele) din 28 august 2008 în cauza R 403/2006-4; și
- obligarea părâtului și a celeilalte părți în procedură la plata propriilor cheltuieli de judecată și la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: cealaltă parte din fața camerei de recurs

Marca comunitară vizată: marca figurativă „GSS GALILEO SISTEMAS Y SERVICIOS” pentru produse și servicii din clasele 9 și 38.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: cererea de marcă verbală comunitară „GALILEO” nr. 170 167 pentru produse și servicii din clasele 9, 39, 41 și 42; marca verbală comunitară „GALILEO” nr. 2 157 501 pentru produse și servicii din clasele 9, 16, 35, 38, 39, 41 și 42; marca figurativă comunitară „powered by Galileo” nr. 516 799 pentru produse și servicii din clasele 9, 16, 35, 38, 39, 41 și 42; marca figurativă comunitară „GALILEO INTERNATIONAL” nr. 330 084 pentru produse și servicii din clasele 9, 39, 41 și 42; marca figurativă comunitară „GALILEO INTERNATIONAL” nr. 2 159 069 pentru produse și servicii din clasele 9, 16, 35, 38, 39, 41 și 42; semne anterioare protejate în diverse state membre, și anume, o marcă neînregistrată, o denumire comercială și un semn, toate acestea fiind utilizate în cadrul comercial pentru produsele și serviciile menționate.

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția împotriva produselor și a serviciilor atacate

Decizia camerei de recurs: anulează decizia diviziei de opoziție

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului pentru următoarele motive: (i) camera de recurs nu a făcut o apreciere globală a mărcii comunitare în cauză în raport cu mărcile pur verbale „GALILEO”; (ii) camera de recurs nu a apreciat corect marca comunitară vizată în raport cu mărcile compuse anterioare care conțin termenul „GALILEO”; și (iii) camera de recurs a comis o eroare în aprecierea similitudinii produselor; încălcarea articolului 63 alineatul (2) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului întrucât camera de recurs nu a trimis cauza la divizia de opoziție în temeiul articolului 8 alineatele (4) și (5) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului.

Acțiune introdusă la 14 noiembrie 2008 — Sun World International/OAPI — Kölla Hamburg Overseas Import (SUPERIOR SEEDLESS)

(Cauza T-493/08)

(2009/C 19/62)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Sun World International LLC (Bakersfield, Statele Unite) (reprezentant: M. Holah, Solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Kölla Hamburg Overseas Import GmbH & Co. KG (Hamburg, Germania)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 3 septembrie 2008 în cauza R 1378/2007-1 și
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: Marca verbală SUPERIOR SEEDLESS pentru produse care fac parte din clasa 31, înregistrată ca marcă comunitară sub nr. 610 980

Titularul mărcii comunitare: Reclamantul

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Decizia diviziei de anulare: Nevaliditate parțială a mărcii comunitare vizate

Decizia camerei de recurs: Respinge recursul

Motivele invocate: Încălcarea articolului 7 alineatul (3) și a articolului 51 alineatul (2) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului întrucât camera de recurs: (i) a identificat în mod eronat publicul relevant; (ii) a refuzat în mod nejustificat să pronunțe retragerea înregistrării mărcii comunitare cu privire la unele dintre produsele specificate; (iii) pe baza lipsei unei înregistrări în Regatul Unit și în Irlanda, a formulat o prezumție neconformă cu legislația aplicabilă; (iv) a evaluat incorect probele materiale.

Acțiune introdusă la 18 noiembrie 2008 — NEC Display Solutions Europe/OAPI — C More Entertainment (see more)

(Cauza T-501/08)

(2009/C 19/63)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: NEC Display Solutions Europe GmbH (München, Germania) (reprezentant: P. Munzinger, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: C More Entertainment AB (Stockholm, Suedia)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 28 august 2008 în cauza R 1388/2007-4 și respingerea opoziției;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată; și
- obligarea celeilalte părți în procedură care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată în cazul în care ar fi admisă să intervină în această cauză.

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: Reclamanta

Marca comunitară vizată: Marca figurativă „see more” pentru bunuri din clasa 9 — cererea de înregistrare nr. 4 034 741

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: Marca verbală daneză „CMORE” nr. VR 2004 01590 pentru bunuri și servicii din clasele 9, 16, 35, 38 și 41; marca verbală finlandeză „CMORE” nr. 231 366 pentru bunuri și servicii din clasele 9, 16, 35, 38 și 41

Decizia diviziei de opoziție: Admite opoziția în întregime

Decizia camerei de recurs: Respinge recursul

Motivele invocate: Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului în măsura în care camera de recurs a comis o eroare considerând că exista o posibilitate de confuzie între mărcile avute în vedere.

Acțiune introdusă la 21 noiembrie 2008 — Psytech International/OAPI — Institute for Personality & Ability Testing (16PF)

(Cauza T-507/08)

(2009/C 19/64)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Psytech International Ltd (Pulloxhill, Regatul Unit) (reprezentanți: N. Phillips, Solicitor și N. Saunders, barrister)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Institute for Personality & Ability Testing, Inc. (Champaign, Statele Unite)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 23 iulie 2008 în cauza R 1012/2007-2 și trimiterea cererii de declarare a nulității la OAPI în vederea soluționării; și
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca verbală „16PF” care desemnează produse și servicii din clasele 9, 16, 35, 41 și 42 — cu numărul de înregistrare 1 892 652

Titularul mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: reclamanta

Decizia diviziei de anulare: respinge cererea de declarare a nulității

Decizia camerei de recurs: respinge recursul

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b), (c) și (d), precum și a articolului 51 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului, în măsura în care camera de recurs: (i) ar fi trebuit să deducă din elementele supuse aprecierii sale că marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității era lipsită de orice caracter distinctiv; (ii) nu a aplicat criteriul juridic adecvat și nici nu a apreciat în mod corect elementele de probă care i-au fost prezentate; și (iii) ar fi trebuit să concluzioneze, pe baza probelor care i-au fost prezentate, că cererea de marcă comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității era contrară principiului buneii-credințe.

Acțiune introdusă la 24 noiembrie 2008 — Bang & Olufsen/OAPI — (Reprezentarea unui difuzor)**(Cauza T-508/08)**

(2009/C 19/65)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamantă:* Bang & Olufsen A/S (Struer, Danemarca) (reprezentant: K. Wallberg, avocat)*Pârât:* Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)**Concluziile reclamantei**

— Anularea punctului 2 din Decizia Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 10 septembrie 2008 în cauza R 497/2005-1 și

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente*Marca comunitară vizată:* marca tridimensională reprezentând un difuzor pentru produse din clasele 9 și 20 — cererea nr. 3 354 371.*Decizia examinatorului:* respinge cererea.*Decizia camerei de recurs:* anulează parțial decizia examinatorului.*Motivele invocate:* încălcarea articolului 63 alineatul (6) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului, întrucât camera de recurs nu a luat măsurile necesare în vederea executării hotărârii Curții de Justiție; încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (iii) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului, întrucât camera de recurs a considerat în mod greșit că marca comunitară în cauză este un semn care constă exclusiv într-o formă care conferă valoare substanțială produselor.**Acțiune introdusă la 20 noiembrie 2008 — Toqueville/OAPI — Schiesaro (TOCQUEVILLE 13)****(Cauza T-510/08)**

(2009/C 19/66)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: italiana***Părțile***Reclamantă:* Toqueville Srl (Milano, Italia) (reprezentanți: S. Bariatti, avocat, I. Palombella, avocat, E. Cucchiara, avocat)*Pârât:* Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)*Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Marco Schiesaro (Milano, Italia)**Concluziile reclamantei**

— Anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 26 august 2008 în procedura R 829/2008-2 Toqueville Srl/M. Schiesaro;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente*Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității:* marca verbală „TOCQUEVILLE 13” (marca comunitară nr. 1.406.982) pentru produse și servicii din clasele 25, 41 și 42.*Titularul mărcii comunitare:* reclamanta.*Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare:* Marco Schiesaro.*Decizia atacată la camera de recurs:* decizia diviziei de anulare de admitere a cererii de decădere parțială a mărcii în cauză.*Decizia camerei de recurs:* declară recursul inadmisibil și respinge cererea de „restitutio in integrum” în ceea ce privește termenul de introducere a recursului împotriva deciziei diviziei de anulare.*Motivele invocate:* încălcarea articolelor 73 și 78 din Regulamentul (CE) nr. 40/94 privind marca comunitară, precum și a articolelor 2 și 9 din Regulamentul (CE) nr. 2869/95 privind taxele care trebuie plătite Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne și a articolului 50 din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94.**Acțiune introdusă la 26 noiembrie 2008 — Laboratorios Byly/OAPI — Ginis (BILLY'S Products)****(Cauza T-514/08)**

(2009/C 19/67)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola***Părțile***Reclamantă:* Laboratorios Byly, SA (Barcelona, Spania) (reprezentanți: L. Plaza Fernandez-Villa, avocat)*Pârât:* Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)*Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Vasileios Ginis (Atena, Grecia)

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei atacate;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: Vasileios Ginis

Marca comunitară vizată: marca figurativă „BILLY'S products” (cererea de înregistrare nr. 4 215 273) pentru produse din clasa 3

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: mărcile verbale comunitare „BYLY” (cererea de înregistrare nr. 156 216), pentru produse din clasa 3, și „byly” (cererea de înregistrare nr. 2 604 015) pentru produse din clasele 3 și 5 și pentru servicii din clasa 35

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge recursul

Motivele invocate: interpretarea incorectă a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 privind marca comunitară.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 19 noiembrie 2008 — UPC France/Comisia

(Cauza T-367/05) ⁽¹⁾

(2009/C 19/68)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a patra a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 315, 10.12.2005.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 25 noiembrie 2008 — Comisia/Northumbrian Water

(Cauza T-334/06) ⁽¹⁾

(2009/C 19/69)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a patra a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 326, 30.12.2006.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 27 noiembrie 2008 — Kuiburi Fruit Canning/Consiliul

(Cauza T-330/07) ⁽¹⁾

(2009/C 19/70)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 269, 10.11.2007.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 27 noiembrie 2008 — Dow AgroSciences și alții/Comisia

(Cauza T-367/07) ⁽¹⁾

(2009/C 19/71)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 283, 24.11.2007.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE AL UNIUNII EUROPENE

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din
2 decembrie 2008 — Baniel-Kubínova/Parlamentul
European

(Cauza F-131/07) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Agenți temporari și agenți auxiliari
numiți funcționari stagieri — Articolul 10 din anexa VII la
statut — Dreptul la diurnă după primirea unei părți din
indemnizația de instalare)

(2009/C 19/72)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Barbora Baniel-Kubínova (Alzingen, Luxemburg) și
alți 13 funcționari ai Parlamentului European (reprezențanți: S.
Orlandi, J.-N. Louis și E. Marchal, avocați)

Pârât: Parlamentul European (reprezențanți: R. Ignătescu și S.
Seyr, agenți)

Obiectul

Anularea mai multor decizii ale AIPN a Parlamentului European,
prin care s-a respins acordarea către reclamanți a diurnei prevă-
zute la articolul 10 din anexa VII la Statutul funcționarilor.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 183, 19.7.2008, p. 32.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din
4 decembrie 2008 — Blais/BCE

(Cauza F-6/08) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Personal al BCE — Remunerație —
Indemnizație de expatriere — Condițiile prevăzute de arti-
colul 17 din condițiile de angajare ale BCE — Obligarea recla-
manților la plata cheltuielilor de judecată — Cerințe de echi-
tate — Articolul 87 alineatul (2) din Regulamentul de
procedură)

(2009/C 19/73)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Jessica Blais (Frankfurt am Main, Germania) (repre-
zentant: B. Karthaus, avocat)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană (reprezențanți: F. Malfrère și F.
Feyerbacher, agenți, asistați de B. Wägenbaur, avocat)

Obiectul

Funcție publică — Anularea deciziei Băncii Centrale Europene
din 15 august 2007 prin care se refuza acordarea către recla-
mantă a indemnizației de expatriere pentru motivul că aceasta
nu îndeplinește condițiile prevăzute de articolul 17 din *Condi-
tions of Employment* ale BCE.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Doamna Blais suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și
jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de Banca Centrală
Europeană.
- 3) Banca Centrală Europeană suportă jumătate din propriile cheltuieli
de judecată.

⁽¹⁾ JO C 142, 7.6.2008, p. 39.

Acțiune introdusă la 13 octombrie 2008 — Clarke, Papathanasiou și Periañez-González/OAPI**(Cauza F-82/08)**

(2009/C 19/74)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Nicole Clarke (Alicante, Spania), Elisavet Papathanasiou (Alicante, Spania) și Mercedes Periañez-González (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: H. Tettenborn, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Obiectul și descrierea litigiului

Pe de o parte, anularea clauzei din contractele încheiate cu reclamanțele care prevede rezilierea automată a contractelor în cazul în care reclamanțele nu sunt admise pe o listă de rezervă a primului concurs general organizat pentru funcțiile acestora, pe de altă parte, declararea concursurilor OHIM/AD/02/07 și OHIM/AST/02/07 ca fiind lipsite de efect în privința contractelor încheiate cu reclamanțele sau anularea acestor concursuri și, în plus, acordarea de daune-interese.

Concluziile reclamanțelor

- Anularea clauzei cuprinse în articolul 5 din fiecare contract de muncă;
- declararea ca fiind lipsită de efecte, în privința contractelor de muncă ale reclamanțelor, publicarea concursurilor cu numerele OHIM/AD/02/07 și OHIM/AST/02/07 în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* C 300 A din 12 decembrie 2007;
- în subsidiar, anularea deciziilor OAPI din 12 iulie 2008 asimilate unor respingeri implicite prevăzute la articolul 90 alineatul (2) a treia și a patra teză din Statutul funcționarilor (în privința tuturor reclamanțelor), precum și a deciziei OAPI din 18 iulie 2008 (în privința celei de a doua reclamanțe);
- în subsidiar, anularea deciziilor de respingere ale OAPI din 7 martie 2008 emise în privința reclamanțelor, notificate la 10 martie 2008, referitoare la cererile reclamanțelor întemeiate pe articolul 90 alineatul (1) din Statutul funcționarilor, în măsura în care prin aceste decizii se refuză:
 - consimțământul pentru modificarea contractelor pe durată nedeterminată încheiate cu reclamanțele, în sensul este eliminată în întregime clauza cuprinsă în articolul 5 din contractele de muncă referitoare la cerința unui concurs extern suplimentar în lipsa unei contraprestații sau, în subsidiar, este eliminată cel puțin în ceea ce privește prima teză a acesteia;
 - declararea menținerii contractelor pe perioadă nedeterminată încheiate cu reclamanțele;
 - declararea faptului că participarea reclamanțelor la un concurs public nu este necesară pentru a continua să fie angajate de OAPI în calitate de agent temporar cu un contract pe perioadă nedeterminată, precum și, în subsidiar
 - declararea faptului că participarea reclamanțelor la concursurile publicate cu numerele OHIM/AD/02/07 și OHIM/AST/02/07 în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* C 300 A din 12 decembrie 2007 nu este necesară pentru a continua să fie angajate de OAPI în calitate de agent temporar cu un contract pe perioadă nedeterminată;
 - anularea comunicărilor direcției de resurse umane a OAPI cuprinse în scrisorile adresate reclamanțelor la 19 decembrie 2007, prin care OAPI coroborează publicarea în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* C 300 A din 12 decembrie 2007 cu clauzele cuprinse în articolul 5 din contractele încheiate cu reclamanțele;
 - în subsidiar, anularea concursurilor publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* C 300 A din 12 decembrie 2007 în măsura în care lezează reclamanțele;
 - obligarea OAPI la acordarea de daune-interese într-un quantum adecvat, lăsat la aprecierea Tribunalului, pentru prejudiciile morale și imateriale suferite ca urmare a deciziilor a căror anulare se solicită;
 - obligarea Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) la plata cheltuielilor de judecată.